

Sygn. akt VIII GC 121/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Kądziołka

Protokolant: Emilia Marchewka

po rozpoznaniu w dniu 13 maja 2013 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa W. W.

przeciwko J. G.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego J. G. na rzecz powoda W. W. kwotę 137.393 zł 87 gr (sto trzydzieści siedem tysięcy trzysta dziewięćdziesiąt trzy złote osiemdziesiąt siedem groszy) z ustawowymi odsetkami liczonymi w stosunku rocznym do dnia zapłaty:

- od kwoty 1374 zł 30 gr (tysiąc trzysta siedemdziesiąt cztery złote trzydzieści groszy)

od dnia 31 października 2011 roku,

- od kwoty 3968 zł 11 gr (trzy tysiące dziewięćset sześćdziesiąt osiem złotych jedenaście groszy) od dnia 2 października 2011 roku,

- od kwoty 2934 zł 66 gr (dwa tysiące dziewięćset trzydzieści cztery złote sześćdziesiąt sześć groszy) od dnia 2 października 2011 roku,

- od kwoty 1718 zł gr (tysiąc siedemset osiemnaście złotych zero groszy)

od dnia 2 października 2011 roku,

- od kwoty 4114 zł 85 gr (cztery tysiące sto czternaście złotych osiemdziesiąt pięć groszy) od dnia 2 października 2011 roku,

- od kwoty 3698 zł 93 gr (trzy tysiące sześćset dziewięćdziesiąt osiem złotych dziewięćdziesiąt trzy grosze) od dnia 2 października 2011 roku,

- od kwoty 2767 zł 31 gr (dwa tysiące siedemset sześćdziesiąt siedem złotych trzydzieści jeden groszy) od dnia 2 października 2011 roku,

- od kwoty 623 zł 12 gr (sześćset dwadzieścia trzy złote dwanaście groszy)

od dnia 2 października 2011 roku,

- od kwoty 105 zł 72 gr (sto pięć złotych siedemdziesiąt dwa grosze)

od dnia 2 października 2011 roku,

- od kwoty 3236 zł 85 gr (trzy tysiące dwieście trzydzieści sześć złotych osiemdziesiąt pięć groszy) od dnia 2 października 2011 roku,

- od kwoty 1459 zł 82 gr (tysiąc czterysta pięćdziesiąt dziewięć złotych osiemdziesiąt dwa grosze) od dnia 2 października 2011 roku,

- od kwoty 1525 zł 54 gr (tysiąc pięćset dwadzieścia pięć złotych pięćdziesiąt cztery grosze) od dnia 2 października 2011 roku,

- od kwoty 7375 zł 29 gr (siedem tysięcy trzysta siedemdziesiąt pięć złotych dwadzieścia dziewięć groszy) od dnia 2 października 2011 roku,

- od kwoty 2393 zł 16 gr (dwa tysiące trzysta dziewięćdziesiąt trzy złote szesnaście groszy) od dnia 20 września 2011 roku,

- od kwoty 5503 zł 03 gr (pięć tysięcy pięćset trzy złote trzy grosze)

od dnia 2 października 2011 roku,

- od kwoty 1715 zł 80 gr (tysiąc siedemset piętnaście złotych osiemdziesiąt groszy)

od dnia 2 października 2011 roku,

- od kwoty 556 zł 45 gr (pięćset pięćdziesiąt sześć złotych czterdzieści pięć groszy)

od dnia 2 października 2011 roku,

- od kwoty 2737 zł 56 gr (dwa tysiące siedemset trzydzieści siedem złotych pięćdziesiąt sześć groszy) od dnia 2 października 2011 roku,

- od kwoty 5030 zł 35 gr (pięć tysięcy trzydzieści złotych trzydzieści pięć groszy)

od dnia 29 września 2011 roku,

- od kwoty 4227 zł 59 gr (cztery tysiące dwieście dwadzieścia siedem złotych pięćdziesiąt dziewięć groszy) od dnia 29 września 2011 roku,

- od kwoty 2393 zł 16 gr (dwa tysiące trzysta dziewięćdziesiąt trzy złote szesnaście groszy) od dnia 29 września 2011 roku,

- od kwoty 9300 zł 56 gr (dziewięć tysięcy trzysta złotych pięćdziesiąt sześć groszy)

od dnia 1 października 2011 roku,

- od kwoty 7668 zł 07 gr (siedem tysięcy sześćset sześćdziesiąt osiem złotych siedem groszy) od dnia 1 października 2011 roku,

- od kwoty 1834 zł 67 gr (tysiąc osiemset trzydzieści cztery złote sześćdziesiąt siedem groszy) od dnia 1 października 2011 roku,

- od kwoty 3192 zł 41 gr (trzy tysiące sto dziewięćdziesiąt dwa złote czterdzieści jeden groszy) od dnia 6 października 2011 roku,

- od kwoty 5672 zł 49 gr (pięć tysięcy sześćset siedemdziesiąt dwa złote czterdzieści dziewięć groszy) od dnia 6 października 2011 roku,

- od kwoty 2376 zł 49 gr (dwa tysiące trzysta siedemdziesiąt sześć złotych czterdzieści dziewięć groszy) od dnia 6 października 2011 roku,

- od kwoty 1383 zł 46 gr (tysiąc trzysta osiemdziesiąt trzy złote czterdzieści sześć groszy) od dnia 6 października 2011 roku,

- od kwoty 977 zł 08 gr (dziewięćset siedemdziesiąt siedem złotych osiem groszy)

od dnia 6 października 2011 roku,

- od kwoty 734 zł 50 gr (siedemset trzydzieści cztery złote pięćdziesiąt groszy)

od dnia 6 października 2011 roku;

- od kwoty 1225 zł 02 gr (tysiąc dwieście dwadzieścia pięć złotych dwa grosze)

od dnia 6 października 2011 roku,

- od kwoty 2879 zł 74 gr (dwa tysiące osiemset siedemdziesiąt dziewięć złotych siedemdziesiąt cztery grosze) od dnia 6 października 2011 roku,

- od kwoty 3416 zł 60 gr (trzy tysiące czterysta szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy) od dnia 6 października 2011 roku,

- od kwoty 1718 zł 62 gr (tysiąc siedemset osiemnaście złotych sześćdziesiąt dwa grosze) od dnia 7 października 2011 roku,

- od kwoty 2284 zł 16 gr (dwa tysiące dwieście osiemdziesiąt cztery złote szesnaście groszy) od dnia 7 października 2011 roku,

- od kwoty 1361 zł 08 gr (tysiąc trzysta sześćdziesiąt jeden złotych osiem groszy)

od dnia 7 października 2011 roku,

- od kwoty 1329 zł 32 gr (tysiąc trzysta dwadzieścia dziewięć złotych trzydzieści dwa grosze) od dnia 5 listopada 2011 roku,

- od kwoty 1222 zł 39 gr (tysiąc dwieście dwadzieścia dwa złote trzydzieści dziewięć groszy) od dnia 8 października 2011 roku,

- od kwoty 1373 zł 45 gr (tysiąc trzysta siedemdziesiąt trzy złote czterdzieści pięć groszy) od dnia 5 listopada 2011 roku,

- od kwoty 1633 zł 29 gr (tysiąc sześćset trzydzieści trzy złote dwadzieścia dziewięć groszy) od dnia 5 listopada 2011 roku,

- od kwoty 1706 zł 30 gr (tysiąc siedemset sześć złotych trzydzieści groszy)

od dnia 5 listopada 2011 roku,

- od kwoty 1923 zł 75 gr (tysiąc dziewięćset dwadzieścia trzy złote siedemdziesiąt pięć groszy) od dnia 5 listopada 2011 roku,
- od kwoty 1747 zł 10 gr (tysiąc siedemset czterdzieści siedem złotych dziesięć groszy) od dnia 5 listopada 2011 roku,
- od kwoty 738 zł 77 gr (siedemset trzydzieści osiem złotych siedemdziesiąt siedem groszy) od dnia 5 listopada 2011 roku,
- od kwoty 3139 zł 58 gr (trzy tysiące sto trzydzieści dziewięć złotych pięćdziesiąt osiem groszy) od dnia 5 listopada 2011 roku,
- od kwoty 4442 zł 59 gr (cztery tysiące czterysta czterdzieści dwa złote pięćdziesiąt dziewięć groszy) od dnia 5 listopada 2011 roku,
- od kwoty 4491 zł 71 gr (cztery tysiące czterysta dziewięćdziesiąt jeden złotych siedemdziesiąt jeden groszy) od dnia 5 listopada 2011 roku,
- od kwoty 1373 zł 42 gr (tysiąc trzysta siedemdziesiąt trzy złote czterdzieści dwa grosze) od dnia 5 listopada 2011 roku,
- od kwoty 2138 zł 98 gr (dwa tysiące sto trzydzieści osiem złotych dziewięćdziesiąt osiem groszy) od dnia 5 listopada 2011 roku,
- od kwoty 4648 zł 67 gr (cztery tysiące sześćset czterdzieści osiem złotych sześćdziesiąt siedem groszy) od dnia 5 listopada 2011 roku,
- od kwoty 1768 zł 24 gr (tysiąc siedemset sześćdziesiąt osiem złotych dwadzieścia cztery grosze) od dnia 5 listopada 2011 roku,
- od kwoty 2016 zł 18 gr (dwa tysiące szesnaście złotych osiemnaście groszy)

od dnia 5 listopada 2011 roku,

- ustawowe odsetki od kwoty 6529 zł 42 gr (sześć tysięcy pięćset dwadzieścia dziewięć złotych czterdzieści dwa grosze) za okres od dnia 5 listopada 2011 roku do dnia 21 listopada 2011 roku;

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 10274 zł 37 gr (dziesięć tysięcy dwieście siedemdziesiąt cztery złote trzydzieści siedem groszy) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt VIII GC 121/12

UZASADNIENIE

Powód W. W. wniósł o zasądzenie od pozwanego J. G. kwoty 141.737,77 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwot i terminów szczegółowo opisanych w pozwie oraz odsetek ustawowych liczonych od kwoty 6.529,42 zł od dnia 17 października 2011 roku do dnia 21 listopada 2011 roku. Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że dochodzoną pozvem należność - objętą załączonymi do pozwu, wystawionymi na rzecz pozwanego J. G. fakturami VAT - nabył na podstawie umowy cesji wierzytelności od K. Z.. Przedmiotem cesji były wierzytelności przysługujące K. Z. wobec pozwanego J. G. z tytułu łączącej ją z pozwanym umowy współpracy, w ramach której K. Z. sprzedawała pozwanemu towary w celu ich dalszej odsprzedaży do sieci sklepów wielkopowierzchniowych.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

W pierwszej kolejności pozwany zarzucił brak wymagalności roszczeń objętych załączonymi do pozwu fakturami, jednocześnie przyznając (z wyjątkiem dwóch faktur) zasadność ich wystawienia. Pozwany podniósł, że zgodnie z umową współpracy zapłata za faktury miała nastąpić w terminie dwóch dni od otrzymania przez pozwanego zapłaty od sieci sklepów, tymczasem powód nie wykazał, by pozwany taką zapłatę otrzymał, a pozwany temu faktowi przeczy. W dalszej części odpowiedzi na pozew pozwany wskazał, że roszczenie, jakie przysługiwało K. Z., w całości uległo umorzeniu, bądź to na skutek potrąceń w związku z wzajemnymi wierzytelnościami pozwanego, bądź to na skutek zapłaty. Dla wykazania tych faktów pozwany do odpowiedzi na pozew załączył dokumenty rozliczeniowe oraz dowody wpłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. Z. prowadził działalność gospodarczą pod firmą (...).

K. Z. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...).

J. G. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...), wcześniej prowadził działalność pod firmą PPHU (...) J. G..

fakty niesporne

J. Z. współpracował z J. G. na zasadach określonych w umowie z dnia 8 lutego 2010 roku. Na podstawie umowy J. G. – określony w umowie jako operator – zobowiązał się do dokonywania zakupu od J. Z. – określonego w umowie jako dostawca – określonych towarów oraz dokonywania ich dystrybucji do sieci wielkopowierzchniowych na terenie Rzeczypospolitej Polskiej oraz w miarę możliwości także poza jej granicami, na warunkach określonych przez strony umowy. Umowa została zawarta ze względu na fakt posiadania przez dostawcę wolnych mocy przerobowych, dostępu do towarów oraz kapitału oraz ze względu na fakt posiadania przez operatora know-how dotyczącego wprowadzenia towarów do sieci wielkopowierzchniowych, następnie zwiększenia oraz serwisowania sprzedaży.

dowód: umowa z dnia 8.2.2010 roku – karta 445-448

W dniu 1 maja 2011 roku K. Z. i J. G. zawarli umowę o współpracy.

Przedmiotem umowy było wyprodukowanie i dostarczenie w określonym terminie przez K. Z. – oznaczoną w umowie jako dostawca – określonego towaru i jego sprzedaż za określoną cenę na rzecz J. G. – oznaczonego w umowie jako operator – a następnie odsprzedaży towaru przez J. G. do sieci sklepów wielkopowierzchniowych za cenę i na warunkach określonych w umowie.

Zgodnie z § 2 umowy K. Z. jako dostawca zobowiązała się do zapewnienia zabezpieczenia surowcowego, wyprodukowania i dostarczenia w terminie maksymalnie 14 dni od złożenia zamówienia towarów objętych zamówieniem, podania zakładu produkcyjnego audytowi celem uzyskania certyfikatów koniecznych do wprowadzenia towarów do obrotu, wykonania w razie konieczności zaleceń audytora, zapewnienia wymagań jakościowych zarówno operatora jak i też instytucji audytującej, dostarczenia towaru na swój koszt według wskazań operatora, dokonania sprzedaży z odroczonym terminem płatności oraz zorganizowania internetowego systemu umożliwiającego składanie zamówień oraz wgląd w stany magazynowe.

W § 3 przewidziano zaś, że operator prowadzi wszelkie czynności związane ze zbywaniem towarów, serwisem sprzedaży oraz marketingiem produktów. W przypadku ponoszenia znacznych nakładów finansowych i czasowych przy realizacji postanowień umowy operator zastrzegł sobie możliwość wprowadzenia wynagrodzenia prowizyjnego od towarów sprzedanych za jego pośrednictwem w wysokości negocjowanej przez strony. Dalej zaznaczono, że dla zastosowania środków marketingowych rodzących po stronie dostawcy skutki finansowe, takich jak udział w akcjach

promocyjnych, wydawanie gazetek reklamowych, udział w gazetkach reklamowych wydawanych przez sieci konieczna jest zgoda dostawcy. Operator ustanowiony jest jedynie do negocjowania warunków tych środków.

W § 6 strony przewidziały, że w celu zapewnienia prawidłowego wykonania umowy: 1) dostawca sprzedaje objęte umową towary na rzecz operatora, a operator odsprzedaje je do sieci sklepów wielkopowierzchniowych, 2) wszystkie ceny sprzedaży i zakupu ustalane są wspólnie, 3) dostawca sprzedaje towar operatorowi w cenach sprzedaży znajdujących się w załączniku nr 2, przy czym cena sprzedaży dostawcy do operatora uwzględnia rabat z tytułu opłat wynikających z umowy operatora z sieciami sklepów, 4) operator dokona zapłaty za towar odsprzedany do sieci sklepów w terminie do 2 dni po otrzymaniu zapłaty za odsprzedany towar od sieci sklepów (odbiorców finalnych), 5) operator i dostawca przewidują możliwość kompensaty wzajemnych należności wynikających z realizacji umowy.

W § 8 strony ustaliły regres z tytułu kar umownych obciążających operatora w relacjach z finalnymi odbiorcami, które powstaną z winy dostawcy. Ustaliły także, że opłaty wymienione w umowach dwustronnych pomiędzy operatorem i odbiorcami finalnymi zostaną refakturowane przez operatora na rzecz dostawcy.

W § 9 postanowiono, że § 8 stosuje się analogicznie do wszystkich opłat i kar umownych, które zostały (lub zostaną) naliczone w okresie, gdy operator jest dostawcą w sieci wielkopowierzchniowej (...), ale dotyczą okresu, gdy firma (...) była dostawcą w ww. sieci wielkopowierzchniowej.

W § 11 postanowiono, że zmiany umowy wymagają formy pisemnej pod rygorem nieważności, a z chwilą jej zawarcia tracą moc wszystkie wcześniejsze uzgodnienia stron niezależnie od formy ich dokonania.

dowód: umowa o współpracy z dnia 01.05.2011 r. - karta 15-18

Po podpisaniu umowy K. Z. i J. G. rozpoczęli współpracę na warunkach w niej określonych.

K. Z. w ramach umowy wystawiała na rzecz J. G. faktury VAT. W fakturach tych niezgodnie z zapisami pisemnej umowy oznaczała termin płatności jako 30 – dniowy.

Towary wysłane były przez K. Z. wprost do sklepów sieci P. P. różnych miastach za pośrednictwem firm przewozowych.

W związku z zawartymi umowami przewozu wystawiane były listy przewozowe, w których przedstawiciele spółki (...) w poszczególnych sklepach potwierdzali odbiór przesyłki. Nadawcą przesyłek była K. Z.. W listach przewozowych w rubryce „instrukcja dostarczenia” wpisywano dane określone jako (...).

Do każdej dostawy drukowano zestawienie oznaczone jako (...). W wydrukach tych – przez nikogo niepodpisanych – wskazywano dane J. G. i dane spółki (...) jako odbiorcy ze wskazaniem adresów sklepów spółki w różnych miastach. W wydrukach tych wpisywano również dane takie jak: nazwa i ilość towaru, kod (...), numer dostawcy, numer i datę zamówienia oraz termin dostawy.

dowód: dokumenty WZ oraz listy przewozowe załączone do poszczególnych faktur - karta 20 – 212

W okresie od 5 lipca 2011 roku do 16 września 2011 roku K. Z. obciążyla J. G. następującymi kwotami:

- kwotą 2.187,09 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 4 sierpnia 2011 roku,
- kwotą 314,65 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 28 sierpnia 2011 roku,
- kwotą 2.079,83 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 21 października 2011 roku,

- kwotą 3.968,11 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 21 września 2011 roku,
- kwotą 2.934,66 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 21 września 2011 roku,
- kwotą 1.718 zł z tytułu faktury VAT ar (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 21 września 2011 roku,
- kwotą 4.114,85 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 21 września 2011 roku,
- kwotą 3.698,93 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 21 września 2011 roku,
- kwotą 2.767,31 zł z tytułu faktury VAT ar (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 21 września 2011 roku,
- kwotą 623,12 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień dnia 21 września 2011 roku,
- kwotą 105,72 zł z tytułu faktury VAT ar (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 21 września 2011 roku,
- kwotą 3.236,85 zł z tytułu faktury VAT ar (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 21 września 2011 roku,
- kwotą 1.459,82 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 21 września 2011 roku,
- kwotą 1.525,54 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 23 września 2011 roku,
- kwotą 7.375,29 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 23 września 2011 roku,
- kwotą 2.393,16 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 28 września 2011 roku,
- kwotą 5.503,03 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 28 września 2011 roku,
- kwotą 1.715,80 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 28 września 2011 roku,
- kwotą 556,45 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 28 września 2011 roku,
- kwotą 2.737,56 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 28 września 2011 roku,
- kwotą 5.030,35 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 28 września 2011 roku,

- kwotą 4.227,59 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym od dnia 28 września 2011 roku,
- kwotą 2.393,16 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 28 września 2011 roku,
- kwotą 9.300,56 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 30 września 2011 roku,
- kwotą 7.668,07 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 30 września 2011 roku,
- kwotą 1.834,67 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 30 września 2011 roku,
- kwotą 3.192,41 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym 5 października 2011 roku,
- kwotą 5.672,49 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 5 października 2011 roku,
- kwotą 2.376,49 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym od dnia 5 października 2011 roku,
- kwotą 1.383,46 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 5 października 2011 roku,
- kwotą 977,08 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 5 października 2011 roku,
- kwotą 734,50 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 5 października 2011 roku,
- kwotą 1.225,02 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 5 października 2011 roku,
- kwotą 2.879,74 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 5 października 2011 roku,
- kwotą 3.416,60 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 5 października 2011 roku,
- kwotą 1.718,62 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 6 października 2011 roku,
- kwotą 2.284,16 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 6 października 2011 roku,
- kwotą 1.361,08 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 6 października 2011 roku,
- kwotą 1.329,32 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 7 października 2011 roku,

- kwotą 1.222,39 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 7 października 2011 roku,
- kwotą 1.373,45 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 7 października 2011 roku,
- kwotą 1.633,29 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 7 października 2011 roku,
- kwotą 1.706,30 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi na dzień 8 października 2011 roku,
- kwotą 1.923,75 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 8 października 2011 roku,
- kwotą 1.747,10 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 8 października 2011 roku,
- kwotą 738,77 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 8 października 2011 roku,
- kwotą 3.139,58 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 12 października 2011 roku,
- kwotą 4.442,59 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 12 października 2011 roku,
- kwotą 4.491,71 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 13 października 2011 roku,
- kwotą 1.373,42 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 13 października 2011 roku,
- kwotą 2.138,98 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 13 października 2011 roku,
- kwotą 6.529,42 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 16 października 2011 roku,
- kwotą 4.648,67 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 16 października 2011 roku,
- kwotą 3.277,62 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 16 października 2011 roku,
- kwotą 3.525,56 zł z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej z terminem płatności oznaczonym na dzień 16 października 2011 roku.

dowód: faktury VAT z dokumentami WZ oraz listami przewozowymi - karta 19-209

W okresie od 22 lipca 2011 roku do 30 września 2011 roku K. Z. wystawiła na rzecz J. G. faktury korygujące, w tym:

- nr (...) - korekta do faktury (...) z dnia 19 lipca 2011 roku, pomniejszającą tą fakturę o kwotę 60,15 zł

- nr (...) - korekta do faktury (...) z dnia 19 lipca 2011 roku, pomniejszającą tą fakturę o kwotę 294,59 zł,
- nr (...) - korekta do faktury (...) z dnia 8 lipca 2011 roku, pomniejszającą tą fakturę o kwotę 6,60 zł,
- nr (...) - korekta do faktury (...) z dnia 19 lipca 2011 roku, pomniejszającą tą fakturę o kwotę 24,47 zł,
- nr (...) - korekta do faktury (...) z dnia 5 lipca 2011 roku, pomniejszającą tą fakturę o kwotę 379,87 zł.

dowód: faktury korygujące nr: (...) - karta 213-217

Faktury nr (...) wystawione przez K. Z. nie zostały przez J. G. zaksięgowane do kosztów uzyskania przychodu w miesiącu lipcu w podatkowej księdze przychodów i rozchodów.

dowód : wyciąg z podatkowej książki przychodów i rozchodów pozwanego z lipca 2011 r. - karta 260-264

W dniu 16 września 2011 roku J. G. zapłacił na rachunek bankowy K. Z. kwotę 16.676,84 zł, w tytule przelewu wskazując: „zapłata za faktury specyfikacja z dn. 16.09.2011”.

dowód: polecenie przelewu – karta 443

We wrześniu 2011 roku w dokumentacji księgowej J. G. pojawiły się błędy związane z tym, że wystąpiła awaria programu księgowego, w następstwie czego niektóre faktury zostały zaksięgowane podwójnie i w związku z tym podwójnie zapłacone. Wymagało to przygotowania korekt do urzędu skarbowego i korekt dokumentów rozliczeniowych.

dowód: zeznania świadka A. G. - karta 493 verte – 497 verte

W dniu 29 września 2011 roku J. G. sporządził pismo adresowane do K. Z., w którym wskazał, że w związku z usterką programu księgowego zostały błędnie wystawione specyfikacje do płatności z dnia 12 sierpnia 2011 roku i z dnia 16 września 2011 roku.

Do pisma załączył zestawienie zatytułowane: „Specyfikacja płatności z dnia 16.09.2011 skorygowana”. W zestawieniu tym wymienił następujące faktury VAT, z podaniem ich wartości: (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...).

Ponadto w zestawieniu wymienił ze znakiem minus następujące dokumenty:

noty obciążeniowe o numerach : (...) oraz faktury VAT o numerach: (...).

„Specyfikacja płatności z dnia 16.09.2011 skorygowana” została podpisana przez J. G..

dowód: polecenie przelewu – karta 443

pismo z dnia 29 września 2011 roku – karta 309

dokument „Specyfikacja płatności z dnia 16.9.2011 skorygowana” – karta 310

Wymienione w skorygowanej specyfikacji z dnia 16 września 2011 roku noty obciążeniowe wystawione przez J. G. na rzecz K. Z. zawierały zapis o treści : „Należność zostanie skompensowana. W przypadku braku możliwości kompensaty płatność winna nastąpić w nieprzekraczalnym terminie 7 dni”.

Nota obciążeniowa nr (...)wystawiona została w dniu 1 lipca 2011 roku na kwotę 2.500 zł z tytułu „kary za niezrealizowanie zamówienia o nr (...) w terminie trwania akcji od 05.08.2010 - 15.08.2010 roku”. Karą w wysokości

2.500 zł za niezrealizowanie zamówienia o nr (...) w terminie trwania akcji od 05.08.2010 - 15.08.2010 r. obciążony został także J. G. na podstawie noty obciążeniowej nr (...), wystawionej przez spółkę (...).

Nota obciążeniowa nr (...) wystawiona została w dniu 16 września 2011 roku na kwotę 11.495,83 zł, w tytule wskazano: „porozumienie”.

Porozumienie wskazane w nocie nr (...) zawarte zostało przez J. Z. z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w dniu 7 marca 2011 roku. W porozumieniu tym J. Z. zobowiązał się do pokrycia należności w kwocie 11.495,83 zł, wynikającej ze współpracy między spółkami (...) za okres od listopada 2009 roku do lutego 2010 roku. W porozumieniu J. Z. jako przekazujący wraził zgodę na potrącenie wskazanej należności z bieżących zobowiązań swojego przedsiębiorstwa (...) w terminie do 30 dni od daty podpisania porozumienia. W przypadku niemożliwości potrącenia należności przekazujący zobowiązał się do jej wpłaty w terminie 14 dni, liczonych po 30 dniu od daty podpisania porozumienia na rachunek spółki (...).

Nota obciążeniowa nr (...) wystawiona została w dniu 1 września 2011 roku na kwotę 177,05 zł. W tytule opisane zostały artykuły drewniane z podaniem ich numerów. Tożsame artykuły zostały wymienione w nocie obciążeniowej nr (...), wystawionej przez spółkę (...) na rzecz J. G..

Nota obciążeniowa nr (...) wystawiona została w dniu 1 września 2011 roku na kwotę 901,65 zł. W tytule noty wymieniony został artykuł w postaci boazerii świerkowej. Artykuł o tym samym opisie i numerze został wymieniony w nocie obciążeniowej nr (...), wystawionej przez spółkę (...) na rzecz J. G..

Nota obciążeniowa nr (...) wystawiona została w dniu 1 września 2011 roku na kwotę 341,94 zł z tytułu „drewno bezszęczne”. Artykuł o tym samym opisie i numerze został wymieniony w nocie obciążeniowej nr (...), wystawionej przez spółkę (...) na rzecz J. G..

Nota obciążeniowa nr (...) wystawiona została w dniu 1 września 2011 roku na kwotę 7.911,36 zł. W tytule noty wymienione zostały opisy i numery poszczególnych artykułów drewnianych. Tożsame artykuły zostały wymienione w nocie obciążeniowej nr (...), wystawionej przez spółkę (...) na rzecz J. G., również na kwotę 7.911,36 zł.

Nota obciążeniowa nr (...) wystawiona została w dniu 1 września 2011 roku na kwotę 269,37 zł. W tytule noty wymienione zostały opisy i nr poszczególnych artykułów. Tożsame artykuły zostały wymienione w nocie obciążeniowej nr (...) wystawionej przez spółkę (...) na rzecz J. G..

Nota obciążeniowa nr (...) wystawiona została w dniu 1 września 2011 roku na kwotę 325,11 zł. W tytule noty wymienione zostały opisy i nr poszczególnych artykułów. Tożsame artykuły zostały wymienione w nocie obciążeniowej nr (...) wystawionej przez spółkę (...) na rzecz J. G..

Nota obciążeniowa nr (...) wystawiona została w dniu 1 września 2011 roku na kwotę 68,88 zł. W tytule noty wymieniony został artykuł w postaci : drewno heblowane. Artykuł o tym samym opisie i numerze został wymieniony w nocie obciążeniowej nr (...), wystawionej przez spółkę (...) na rzecz J. G..

Wymienione w skorygowanej specyfikacji z dnia 16 września 2011 roku ze znakiem minus faktury VAT wystawione zostały przez J. G. na rzecz K. Z.. Są to następujące faktury:

- faktura nr (...) wystawiona została w dniu 1 września 2011 roku na kwotę 200,28 zł z tytułu: koszt wysyłki drzwi do C.&L.,

- faktura nr (...) wystawiona została w dniu 1 września 2011 roku na kwotę 202,24 zł z tytułu : koszt odbioru drzwi z C.&L.,

- faktura nr (...) wystawiona została w dniu 5 września 2011 roku na kwotę 7.756,13 zł z tytułu: prowizja od sprzedaży do sieci (...) - faktura VAT nr (...) została następnie skorygowana do zera w fakturze korygującej nr (...).

dowód: noty obciążeniowe nr (...) i nr (...) z załącznikami - karta 311-313

noty obciążeniowe nr (...) i nr (...) – karta 467-468

porozumienie z dnia 7.3.2011 – karta 314-315

noty obciążeniowe od 3/09/2011 do 9/09/2011 z załącznikami - karta 326-342

faktury VAT nr (...) wraz z załącznikami - karta 318-325

faktura korygująca nr (...) – karta 307

Nota obciążeniowa nr (...) na kwotę 2.500 zł z tytułu „kary za niezrealizowanie zamówienia o nr (...) w terminie trwania akcji od 05.08.2010 - 15.08.2010 roku” dotyczyła braku dostawy dokonanej przez J. Z. w ramach jego przedsiębiorstwa (a nie czynności K. Z.). Nota obciążeniowa nr (...) także została wystawiona za dług J. Z..

Pozostałe noty obciążeniowe, jakimi J. G. obciążał K. Z., obejmowały należności z tytułu braków w dostawie, którymi spółka (...) obciążała J. G., ewentualnie kwoty, którymi J. G. był odciążany przez spółkę (...) z tytułu reklamacji.

Braki w towarze sprawdzane były przez pracowników sklepów sieci (...), J. G. nie sprawdzał jednak ilości dostarczanych przez K. Z. towarów i tym samym nie weryfikował, czy obciążenie brakami jest uzasadnione. Podobnie było w przypadku reklamacji - J. G. obciążając K. Z. notami za reklamacje opierał się na oświadczeniach pracowników sklepów sieci (...).

dowód: zeznania świadka A. G.- karta 493 verte – 497 verte

W dniu 15 września 2011 roku J. G. sporządził pismo zatytułowane „Oświadczenie o kompensacie”, kierowane do K. Z..

W oświadczeniu wskazał, że zgodnie z art. 498 k.c. dokonał kompensaty swoich zobowiązań wynikających z dokumentów w postaci faktur VAT ze swoimi należnościami wynikającymi z dokumentu w postaci noty obciążeniowej.

Jako faktury dokumentujące zobowiązania J. G. wymienione zostały faktury VAT o kolejnych numerach od (...) do (...)/fs oraz o kolejnych numerach od (...) do (...) o łącznej wartości 55.611,68 zł (w oświadczeniu podano też kwoty poszczególnych faktur).

Jako dokument potwierdzający należność J. G. wymieniona została nota obciążeniowa nr (...).

Wskazana w oświadczeniu nota obciążeniowa nr (...) wystawiona została w dniu 2 września 2011 roku na kwotę 55.611,68 zł z tytułu : „ kara za opóźnienie w dostawach oraz niezrealizowane zamówienia w okresie od 01.05. do 31.08.2011 roku”.

dowód: oświadczenie – karta 265

nota obciążeniowa nr (...) – karta 266

Wskazana notcie obciążeniowej nr (...) kwota 55.611,68 zł jest przedmiotem sporu między J. G. a spółką (...). A. G. w imieniu J. G. prowadzi negocjacje dotyczące obciążenia J. G. tą kwotą, które nie są jeszcze zakończone.

dowód: zeznania świadka A. G. - karta 493 verte – 497 verte

W dniu 10 października 2011 roku J. G. sporządził pismo zatytułowane „Oświadczenie o kompensacie”, kierowane do K. Z..

W oświadczeniu J. G. wskazał, że zgodnie z art. 498 k.c. dokonał kompensaty swoich zobowiązań wynikających z dokumentów w postaci dwóch faktur VAT ze swoimi należnościami wynikającymi z dokumentu w postaci noty obciążeniowej i faktury VAT.

Jako faktury dokumentujące zobowiązania J. G. w oświadczeniu wymienione zostały dwie faktury VAT o numerach (...) i (...), o łącznej wartości 5.702,81 zł, a jako dokumenty potwierdzające należności J. G. wymieniona została nota obciążeniowa nr (...) oraz faktura VAT nr (...) na kwotę łączną 5.702,81 zł.

Wskazana w oświadczeniu nota obciążeniowa nr 03/10/2011 wystawiona została przez J. G. na rzecz K. Z. w dniu 10 października 2011 roku na kwotę 2.500 zł z tytułu: kara za niezrealizowania zamówienia o nr (...), termin trwania akcji od 05.08.2010 - 15.08.2010 r. Karą w wysokości 2.500 zł za niezrealizowanie zamówienia o nr (...) w terminie trwania akcji od 05.08.2010 - 15.08.2010 r. J. G. został obciążony na podstawie noty obciążeniowej nr (...), z dnia 30 września 2011 roku, wystawionej przez spółkę (...).

Wskazana w oświadczeniu faktura nr (...) wystawiona została w dniu 1 października 2011 roku na kwotę 3.202,81 zł tytułem prowizji od sprzedaży do sieci (...).

Faktura nr (...) została w dalszej kolejności przez J. G. skorygowana do zera w fakturze korygującej nr (...)

Nota obciążeniowa nr (...) na kwotę 2.500 zł z tytułu „kary za niezrealizowanie zamówienia o nr (...) w terminie trwania akcji od 05.08.2010 - 15.08.2010 roku” dotyczyła braku dostawy dokonanej przez J. Z. w ramach jego przedsiębiorstwa (a nie czynności K. Z.).

dowód: oświadczenie – karta 287

nota obciążeniowa nr (...) wraz z notą otrzymaną przez pozwanego od (...) Sp. z o.o. - karta 289-290

faktura VAT nr (...) – karta 291

faktura korygująca (...) karta 308

zeznania świadka A. G.- karta 493 verte – 497 verte

W tym samym dniu, tj. 10 października 2011 roku, J. G. sporządził kolejne pismo kierowane do K. Z. zatytułowane „Oświadczenie o kompensacie”.

W oświadczeniu wskazał, że zgodnie z art. 498 k.c. dokonał kompensaty swoich zobowiązań wynikających z faktur VAT ze swoimi należnościami wynikającymi z noty obciążeniowej i faktury.

Jako faktura dokumentująca zobowiązanie J. G. wymieniona została faktura VAT nr (...) o wartości 44,37 zł, a jako dokumenty potwierdzające należność wymienione zostały: faktura VAT nr (...) na kwotę 11.003,31 zł oraz faktury VAT korekty ze znakiem minus o numerach (...) (na kwotę 7.756,13 zł) i (...) (na kwotę 3.202,81 zł).

Wymieniona w oświadczeniu faktura VAT nr (...) wystawiona została przez J. G. na rzecz K. Z. w dniu 5 października 2011 roku na kwotę 11.003,31 zł. W tytule faktury wskazano trzy pozycje : przygotowanie kodów (...) w trybie ekspresowym, rozesłanie kodów i wynagrodzenia dla osób zmieniających kody.

Towary sprzedawane przez J. G. do sklepów spółki (...) oznaczane były określonymi kodami kreskowymi.

W sierpniu 2011 roku J. G. uzyskał informację od przedstawicieli spółki (...), że towary jakie K. Z. dostarcza do sieci sklepów spółki (...) oznaczane są innymi niż dotychczas kodami. J. G. na własny koszt przeprowadził akcję zmiany kodów kreskowych w sieci sklepów (...) na poprzednio stosowane.

Wymieniona w „Oświadczeniu o kompensacie” z dnia 10 października 2011 roku

faktura VAT nr (...) na kwotę 11.003,31 zł (wystawiona za: przygotowanie kodów (...) w trybie ekspresowym, rozesłanie kodów i wynagrodzenia dla osób zmieniających kody) jest całkowitym rozliczeniem akcji wymiany kodów. Jest to jedyna należność, jaką z tego tytułu J. G. żąda od K. Z..

J. G. w ramach rozliczenia kosztów akcji wymiany kodów w marketach (...) za okres od 20.09.2012 – do 24.09.2012 roku sporządził w formie tabeli listę płac, wymienił w niej nazwiska 16 pracowników i ich płace, które łącznie brutto wyniosły 2.016,34 zł, wymienił również koszty dojazdu i noclegu, które łącznie wyniosły 4.288,33 zł.

W dniu 1 października 2011 roku J. G. został obciążony fakturą VAT nr (...) wystawioną przez A. N. na kwotę 2.460 zł z tytułu przygotowania kodów kreskowych wg. zlecenia z dnia 12 września 2011 roku. W tym samym dniu A. N. obciążyła J. G. kolejną fakturą o numerze (...) na kwotę 430,50 zł, wystawioną z tytułu zamiany kodów w (...).

J. G. sporządził pismo datowane na dzień 5 października 2011 roku kierowane do K. Z., w którym wskazał, że zmiana przez K. Z. kodów (...) w sklepach odbiorcy towarów - spółki (...) - nastąpiła bez żadnego upoważnienia. Poinformował również, że wobec braku w wyznaczonym terminie reakcji na wezwanie do przywrócenia dotychczasowych kodów został przywrócony prawidłowy system znakowania towarów, przy czym za przywrócenie prawidłowych kodów J. G. obciążył K. Z. fakturą VAT.

dowód: oświadczenie karta 292

faktura VAT nr (...) - karta 295

faktury korekty nr (...) i (...) – karta 307,308

Lista płac – karta 296

faktury VAT nr (...) - karta 297-298

pismo pozwanego z 15.10.2011 r – karta 294

zeznania świadka A. G. - karta 493 verte – 497 verte

zeznania świadka K. Z. – karta 497 verte -500

W dniu 10 października 2011 roku J. G. wysłał do K. Z. jeden list polecony, priorytetowy, gabart A, oznaczony przez pocztę numerem nadania (...), za opłatą wynoszącą 4,60 zł.

dowód : potwierdzenie nadania – karta 288, 293

W dniu 30 września 2011 roku K. Z. i W. W. zwarli umowę cesji wierzytelności.

Na mocy umowy W. W. nabył wierzytelności przysługujące K. Z. w stosunku do dłużnika J. G. - (...) Polska J. G.. W umowie wskazano, że wierzytelności będące jej przedmiotem przysługują cedentowi (K. Z.) na podstawie faktur VAT wystawionych od dnia 5 lipca do dnia 16 września 2011 roku, zgodnie z załączonym do umowy zestawieniem faktur, oraz że ich łączna wysokość wynosi 151.285,96 zł.

Strony ustaliły cenę za będące przedmiotem sprzedaży wierzytelności w wysokości 151.285,96 zł pomniejszonej o 2 %, płatną w terminie 30 dni.

Zgodnie z umową cedent zobowiązał się zawiadomić dłużnika o przelewie wierzytelności w terminie nie dłuższym niż 21 dni od dnia zawarcia umowy.

Do umowy załączony został wydruk zatytułowany „Zestawienie dokumentów umowy cesji wierzytelności zawartej w S. z dnia 30.09.2011 roku”.

W dniu 30 września 2011 roku sporządzony został wydruk z systemu (...) oznaczony „Niezrealizowane zobowiązania i należności 09 2011” C. & L. K. Z. ul. (...).

Wydruk wykonano z komputera w dniu 30 września 2011 roku, godz. 18.43.

Jako pierwsza pozycja w wydruku wymieniona została faktura (...) na kwotę 1882,10 zł, która została przez J. G. dwukrotnie zapłacona (kolejno kwotami: 1867,09 zł, 15,01 zł, 1882,10 zł). W wydruku faktura (...) jest ujęta jako zapłacona, ponadto po stronie „saldo ma” ujęto jako nadpłatę kwotę 1.882,10 zł.

W wydruku wymienione zostały również faktury korygujące o numerach (...). Kwoty tych faktur ujęte zostały po stronie „saldo ma”, są to kwoty: 60,15 zł, 294,59 zł, 6,60 zł, 24,47 zł, 379,87 zł.

Łącznie po stronie „saldo ma” wydruk wskazuje kwotę 2.647,78 zł. Po stronie „saldo winien” wydruk wskazuje sumę niezapłaconych faktur wynoszącą 153.933,74 zł. kwotę. Po pomniejszeniu tej kwoty o 2.647,78 zł wydruk wskazuje kwotę 151.285,96 zł, wskazaną w umowie cesji.

dowód: umowa cesji wierzytelności z dnia 30 września 2011 roku - karta 13

wydruk „Zestawienie dokumentów umowy cesji wierzytelności zawartej w S. z dnia 30.09.2011 roku”- karta 224-225

wydruk z systemu komputerowego „Niezrealizowane zobowiązania i należności 09 2011” – karta 221-222

zeznania świadka K. Z. – karta 497 verte -500

przesłuchanie powoda – karta 562, od 00-08-43 do 00-16-57

Zawiadomienie o umowie przelewu z dnia 30 września 2011 roku J. G. otrzymał w dniu 20 października 2011 roku.

fakt przyznany przez pozwanego w odpowiedzi na pozew

K. Z. zawiadomiła J. G. o dokonaniu na rzecz W. W. przelewu przysługującej jej wobec J. G. wierzytelności w piśmie z dnia 30 września 2011 roku.

W piśmie dnia 14 października 2011 roku pełnomocnik W. W. zawiadomił J. G. o umowie przelewu wierzytelności z dnia 30 września 2011 roku.

dowód: zawiadomienie o cesji z dnia 30.09.2011 roku wraz z potwierdzeniem nadania i wydrukiem informacji o monitorowaniu - karta 218-220

wezwanie do zapłaty z potwierdzeniem nadania i odbioru - karta 231 – 233

W dniu 3 listopada 2011 roku, w odpowiedzi na powyższe wezwanie pełnomocnik J. G. wskazał na brak wymagalności wierzytelności, które W. W. nabył od K. Z., powołując się w tym zakresie na zapisy umowy o współpracy, zgodnie z którymi zapłata za faktury miała nastąpić w terminie dwóch dni po otrzymaniu zapłaty od sieci sklepów, tymczasem W. W. nie wykazał, by J. G. taką zapłatę otrzymał. Dalej pełnomocnik J. G. wskazał, że J. G. nie otrzymał zapłaty od sieci sklepów za towary, jakie uprzednio nabył od K. Z. celem dalszej odsprzedaży. Dodatkowo podkreślił, że wskazana w wezwaniu należność winna ulec odpowiedniemu zmniejszeniu z uwagi na dokonane wpłaty i potrącenia wzajemnych wierzytelności istniejących pomiędzy K. Z. i J. G..

dowód: pismo z dnia 03.11.2011 r. z wyciągiem z książki nadawczej karta 449-450

Dzień wcześniej – w dniu 2 listopada 2011 roku – J. G. sporządził kierowane do K. Z. pismo zatytułowane „Oświadczenie o kompensacie”.

W oświadczeniu tym J. G. wskazał, że zgodnie z art. 498 k.c. dokonał kompensaty swoich zobowiązań wynikających z dokumentów w postaci 15 faktur VAT (o łącznej wartości 35.393,49 zł) ze swoimi należnościami wynikającymi z dokumentów w postaci not obciążeniowych i jednej faktury o numerze (...), wystawionej na kwotę 285,16 zł.

Jako faktury dokumentujące zobowiązania J. G. wymienione zostały faktury VAT o numerach od(...) a jako dokumenty potwierdzające należności przysługujące J. G. wymienione zostały noty obciążeniowe o numerach : (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) oraz faktura VAT nr (...).

Łączna wartość not i faktury o numerze (...)wynosi 35.393,49 zł.

Nota o numerze (...) datowana jest na dzień 11 października 2011 roku, kolejne noty – do numeru (...), wystawione zostały do dnia 19 października 2011 roku. W notach obciążeniowych zapisano, że stanowią one wezwania do zapłaty z terminami płatności do dnia 2 listopada 2011 roku.

Faktura VAT nr (...) wystawiona została w dniu 14 października 2011 roku za artykuły o nazwie „A. orzech”.

Nota obciążeniowa nr (...) opiewająca na kwotę 7.500 zł wystawiona została z tytułu „kary za niezrealizowanie zamówienia o nr (...) w terminie trwania akcji od 05.08.2010 - 15.08.2010 roku – całkowite rozliczenie kary”. Nota ta obejmowała całkowite rozliczenie kary z tytułu braku dostawy dokonanej przez J. Z. w ramach jego przedsiębiorstwa (a nie czynności K. Z.).

Pozostałe noty obciążeniowe wymienione w oświadczeniu z dnia 2 listopada 2011 roku zostały wystawione z tytułu braków w dostawie, którymi spółka (...) obciążała J. G., ewentualnie kwot, którymi J. G. został odciążony przez spółkę (...) z tytułu reklamacji.

dowód: oświadczenie - karta 343-344

noty obciążeniowe od nr (...) do nr (...), od nr (...)do nr (...) i od nr (...) do (...) i od nr (...) do nr (...) wraz z załącznikami - karta 346-442

noty obciążeniowe nr (...), (...), (...) - karta 469-471

faktura VAT nr (...)– karta 361

zeznania świadka A. G.- karta 493 verte – 497 verte

J. G. wysłał do K. Z. list polecony, oznaczony przez pocztę numerem nadania (...), gabaryt A, ekonomiczny, za opłatą wynoszącą 5,65 zł.

dowód : potwierdzenie nadania – karta 345

W dniu 21 listopada 2011 roku J. G. zapłacił na rachunek bankowy W. W. kwotę 9.548,19 zł wskazując w tytule : przelew środków wynikających z cesji wierzytelności z C.&L. (...). Z., faktura VAT nr (...) – reszta, faktura VAT nr (...), faktura VAT nr (...).

dowód: potwierdzenie przelewu z dnia 21.11.2011 roku – karta 230

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo jest w części uzasadnione.

Powód wywodzi swoje roszczenie z art. 535 k.c. i domaga się zapłaty ceny za towar sprzedany pozwanemu przez K. Z. w ramach stałej umowy współpracy w okresie od 5 lipca 2011 roku do 16 września 2011 roku, natomiast zasądzenia odsetek domaga się na podstawie art. 481 § 1 k.c.

Zgodnie z art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Swoją legitymację powód uzasadnia powołując się na umowę przelewu wierzytelności, którą zawarł z K. Z. w dniu 30 września 2011 roku.

Między stronami nie było sporu co tego, że pozwany nabył od K. Z. towar wynikający z załączonych do pozwu faktur VAT, z wyjątkiem faktur o numerach (...) – co do których pozwany podniósł, że nigdy ich od K. Z. nie otrzymał ani nie ujął ich w podatkowej księdze przychodów i rozchodów (faktury te zostały wystawione odpowiednio na kwoty 2.187,09 zł i 314,65 zł, przy czym z pierwszej z nich powód żąda w pozwie 304,99 zł, a z drugiej 254,50 zł).

Niesporny jest również fakt zawarcia przez powoda i K. Z. umowy przelewu wierzytelności wynikających z faktur wystawionych w ramach stałej umowy współpracy w okresie od 5 lipca 2011 roku do 16 września 2011 roku, ponadto niesporny jest fakt, że zawiadomienie o przelewie pozwany otrzymał w dniu 20 października 2011 roku (ten ostatni fakt pozwany wprost przyznał w odpowiedzi na pozew).

Obrona pozwanego w pierwszym rzędzie sprowadza się do zarzutu braku wymagalności roszczeń objętych załączonymi do pozwu fakturami. Pozwany wskazał, że zgodnie z „umową współpracy” zapłata za faktury miała nastąpić w terminie dwóch dni po otrzymaniu zapłaty od sieci sklepów, tymczasem powód nie wykazał, aby pozwany za towar z poszczególnych faktur taką zapłatę otrzymał, a pozwany takim faktem przeczy.

W dalszej kolejności pozwany wskazał, że roszczenie, którego powód dochodzi w niniejszym procesie jako następcą prawny K. Z. uległo umorzeniu na skutek potrąceń w związku z wzajemnymi wierzytelnościami pozwanego, a także na skutek częściowej zapłaty. Co do dwóch wymienionych wyżej faktur o numerach (...) pozwany podniósł, że nigdy ich nie otrzymał ani nie ujął ich w podatkowej księdze przychodów i rozchodów.

Pierwszy z zarzutów - zarzut braku wymagalności - odwołuje się do § 6 pkt 4 umowy o współpracy. Określenie, że termin płatności przypada 2 dni po otrzymaniu zapłaty przez pozwanego za odsprzedawany do sieci sklepów towar, jest dopuszczalne w świetle zasady swobody umów.

Wskazać należy, że zarzut braku wymagalności roszczeń pełnomocnik pozwanego sformułował już w przedprocesowym piśmie z dnia 3 listopada 2011 roku, zaprzeczając jednocześnie temu, że pozwany otrzymał wynagrodzenie od spółki (...).

Będące podstawą tego zarzutu fakty (brak zapłaty na rzecz pozwanego od spółki (...)) nie znajdują jednak potwierdzenia w materiale dowodowym sprawy. Świadek A. G., zajmująca się z upoważnienia pozwanego sprawami jego przedsiębiorstwa, po okazaniu jej jednego z dokumentów rozliczeniowych zeznała: „Znam te dokumenty. Są one podpisane przez mojego męża. Zgodnie z umową, jaką (...) Polska J. G. miał z K. Z., po otrzymaniu płatności od finalnego odbiorcy – firmy (...) – płaciliśmy za faktury wystawione przez K. Z.. Jest to specyfikacja jednej z płatności”.

Z zeznań A. G. wynika więc, że pozwany rozliczał się z K. Z. po otrzymaniu płatności od finalnego odbiorcy – firmy (...). Zeznania A. G. są w tym zakresie w pełni wiarygodne, świadek jako osoba prowadząca przedsiębiorstwo pozwanego miała pełną wiedzę na temat rozliczeń. Co więcej z doświadczenia życiowego wynika, że przedsiębiorcy czynią zasadą rozliczanie się z należności wymagalnych, co potwierdziła w swoich zeznaniach A. G.. Opierając się na doświadczeniu życiowym trudno natomiast wyobrazić sobie sytuację, na jaką wskazuje pełnomocnik pozwanego podnosząc zarzut braku wymagalności roszczeń, tj. sytuację, w której pozwany rozliczyłyby z K. Z. wszystkie załączone do pozwu faktury VAT poprzez zapłatę i potrącenia bez uprzedniego otrzymania zapłaty od spółki (...).

Analiza dokumentów rozliczeniowych wystawionych przez pozwanego i załączonych do odpowiedzi na pozew wskazuje zaś, że pozwany poprzez zapłatę i potrącenia rozliczył wszystkie objęte żądaniem pozwu faktury, z wyjątkiem dwóch faktur opisanych na wstępie (o numerach (...)i (...)). Tym samym w oparciu o zeznania świadka A. G. i doświadczenie życiowe przyjąć należy, że miała miejsce zapłata ze strony spółki (...) na rzecz pozwanego za wszystkie objęte żądaniem pozwu faktury (z wyjątkiem dwóch faktur o numerach (...)).

W świetle powyższego Sąd uznał więc zarzut braku wymagalności roszczeń (z wyjątkiem roszczeń z faktur o numerach (...)) za niezasadny.

Co do roszczeń powoda z faktur o numerach (...). powództwo podlegało oddaleniu. Co do tych faktur pozwany słusznie podnosi, że po pierwsze wydruki dokumentów WZ nie zawierają żadnych podpisów, brak więc dowodu potwierdzającego fakt, że towar z tych faktur K. Z. dostarczyła do sklepów spółki (...) w ramach umowy współpracy z pozwanym, po drugie co do tych faktur uzasadniony okazał się zarzut braku wymagalności roszczeń, faktury te nie zostały bowiem (w przeciwieństwie do pozostałych) objęte dokumentami rozliczeniowymi pozwanego, brak więc podstaw do tego, aby domniemywać o zapłacie za wymieniony w nich towar dokonanej do rąk pozwanego przez spółkę (...).

Dodać należy, że K. Z. po okazaniu jej umowy współpracy ostatecznie przyznała, że zgodnie z umową termin płatności jej wierzytelności wynosił 2 dni od zapłaty dokonanej przez spółkę (...), choć we wcześniejszych zeznaniach wskazywała, że wynosił on 30 dni od daty wystawienia faktury, co miało wynikać z ustnych ustaleń stron. Należy jednak zwrócić uwagę na zapis § 11 umowy, w którym postanowiono, że zmiany umowy wymagają formy pisemnej pod rygorem nieważności, a z chwilą jej zawarcia tracą moc wszystkie wcześniejsze uzgodnienia stron niezależnie od formy ich dokonania. Tym samym za wiążący należy uznać termin płatności określony w § 6 pkt 4 umowy, wynoszący 2 dni od otrzymania przez pozwanego zapłaty za odsprzedany towar od sieci sklepów (odbiorców finalnych).

Powyższa argumentacja była podstawą oddalenia powództwa w zakresie roszczeń z faktur o numerach (...).

Pozostaje rozważyć zasadność kolejno podnoszonych w odpowiedzi na pozew zarzutów dotyczących wygaśnięcia roszczeń K. Z. (i tym samym powoda jako jej następcy prawnego) na skutek dokonywanych przez pozwanego wpłat i potrąceń.

Uzasadniony jest zarzut wygaśnięcia w całości roszczeń z dwóch faktur VAT o numerach (...).

Pozwany zapłacił na rachunek bankowy powoda jako następcy prawnego K. Z. w dniu 21 listopada 2011 roku kwotę 9.548,19 zł, wskazując w tytule wpłaty : przelew środków wynikających z cesji wierzytelności z C.&L. (...). Z., faktura VAT nr (...) – reszta, faktura VAT nr (...), faktura VAT nr (...).

Pozwany w omawianym poleceniu przelewu w sposób precyzyjny określił, na poczet jakiego długu dokonuje zapłaty : na poczet długu z faktur (...) w całości, reszta wpłaty została dokonana na poczet części długu z faktury (...). Poprzez tą wpłatę należność z dwóch wymienionych wyżej na pierwszym miejscu faktur wygasła w całości, należność z faktury (...) wygasła natomiast do kwoty stanowiącej różnicę między kwotą 9.548,19 zł i sumą należności z faktur (...) (wystawionych na 3.525,56 zł i 3.277,62 zł).

Faktura (...) wystawiona została na kwotę 6.529,42 zł, należność ta w wyniku dokonanej w dniu 21 listopada 2011 roku wygasła więc w części stanowiącej wyżej wskazaną różnicę (a więc w kwocie 2.745,01 zł). Niezaspokojona została część należności z faktury (...), w kwocie 3784,41 zł (6.529,42 - 2.745,01), tej należności powód jednak w niniejszym procesie nie żądał, dochodząc z faktury (...) jedynie odsetek.

Pozwany dokonując opisu, które długi poprzez wpłatę z dnia 21 listopada 2011 roku chce zaspokoić, doprowadził do ich wygaśnięcia, zgodnie z art. 451 § 1 k.c.. Precyzyjny opis tytułu wpłaty z dnia 21 listopada 2011 roku wyłącza prawo powoda do dokonania zaliczenia wpłaty w inny niż opisany wyżej sposób, co mimo tego powód uczynił zaliczając tą

wpłatę w pozwie w całości na dług z faktury (...) i w części na dług z faktur (...). Takie zarachowanie ze strony powoda - odmienne ze sposobem zapłaty opisanym przez pozwanego – było w świetle art. 451 § 1 k.c. bezskuteczne.

Powództwo podlegało więc oddaleniu co do roszczeń z faktur (...), które zostały przez pozwanego zapłacone, a z których powód żądał w pozwie (po niezgodnym z art. 451 § 1 k.c. zarachowaniu) odpowiednio w kwotach 2016,18 zł i 1768,24 zł.

Z faktury nr (...) powód dochodził natomiast samych odsetek, o czym będzie mowa poniżej.

Dalsze zarzuty dotyczące wygaśnięcia roszczeń K. Z. i tym samym powoda jako jej następcy prawnego na skutek dokonywanych przez pozwanego wpłat i potrąceń okazały się nieuzasadnione.

Wszystkie kolejne wymienione w odpowiedzi na pozew czynności (w przeciwieństwie do wpłaty z 21 listopada 2011 roku) pozwany dokonał wobec K. Z.. Są to:

1. przelew z dnia 16 września 2011 roku, w związku z którym pozwany sporządził pismo z dnia 29 września 2011 roku oraz dokument „Specyfikacja płatności z dnia 16.09.2011 skorygowana”, według twierdzeń pozwanego pismo i specyfikacja wysłane do K. Z. wraz z oświadczeniami o potrąceniu listem poleconym nadanym w dniu 10 października 2011 roku, oznaczonym przez pocztę numerem (...),
2. „Oświadczenie o kompensacie” datowane na 15 września 2011 roku, według twierdzeń pozwanego wysłane do K. Z. listem zwykłym;
3. „Oświadczenie o kompensacie” datowane na dzień 10 października 2011 roku, do którego pozwany załączył dowód nadania oznaczony przez pocztę numerem (...), za opłatą wynoszącą 4,60 zł;
4. kolejne „Oświadczenie o kompensacie” datowane na dzień 10 października 2011 roku, do którego pozwany załączył ten sam dowód nadania oznaczony przez pocztę numerem (...);
5. „Oświadczenie o kompensacie” datowane na dzień 2 listopada 2011 roku (a więc już po dacie, w której pozwany dowiedział się o cesji), do którego pozwany załączył dowód nadania listem poleconym do K. Z..

Zgodnie z art. 512 k.c. dopóki zbywca nie zawiadomił dłużnika o przelewie, spełnienie świadczenia do rąk poprzedniego wierzyciela ma skutek względem nabywcy, chyba że w chwili spełnienia świadczenia dłużnik wiedział o przelewie. Przepis ten stosuje się odpowiednio do innych czynności prawnych dokonanych między dłużnikiem a poprzednim wierzycielem.

Z art. 513 § 1 k.c. wynika natomiast, że : dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie.

Niesporny jest fakt, że pozwany dowiedział się o przelewie od zbywcy K. Z. w dniu 20 października 2011 roku, w tej samej dacie pozwany otrzymał informacje od nabywcy – powoda.

Do dnia 20 października 2011 roku pozwany mógł więc skutecznie dokonywać płatności na rachunek K. Z. oraz składać wobec niej oświadczenia o potrąceniu. Po tej dacie czynności te winny być dokonywane wobec nabywcy – powoda. „Oświadczenie o kompensacie” datowane na dzień 2 listopada 2011 roku zostało jednak wysłane do K. Z..

O dopuszczalności skutecznego zgłoszenia zarzutu potrącenia wierzytelności wobec jej zbywcy rozstrzyga chwila powzięcia przez dłużnika wiadomości o dokonanym przelewie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 maja 2005 r., III CK 690/04). W rozpoznawanej sprawie datą powzięcia przez dłużnika – pozwanego wiadomości o dokonanym przelewie jest dzień 20 października 2011 roku, tym samym „Oświadczenie o kompensacie” datowane na dzień 2 listopada 2011 roku, kierowane do K. Z., nie wywiera żadnych skutków prawnych.

Pozostałe cztery „Oświadczenie o kompensacie” są datowane przed 20 października 2011 roku, sprzed tej daty pochodzi też przelew, dokonany w dniu 16 września 2011 roku.

W pierwszej kolejności przedstawione zostaną rozważania dotyczące złożonych przez pozwanego wobec K. Z. oświadczeń o potrąceniu, dokonanych pismami zatytułowanymi „Oświadczenie o kompensacie”.

Zgodnie z art. 498 § 1 i 2 k.c. skutek potrącenia w postaci umorzenia dwóch wierzytelności do wysokości wierzytelności niższej wymaga istnienia dwóch przeciwstawnych, jednorodzących wymagalnych i zaskarżalnych wierzytelności.

Powód po doręczeniu odpowiedzi na pozew - w piśmie procesowym z dnia 3 lipca 2012 roku - zaprzeczył istnieniu wierzytelności pozwanego wobec K. Z., które, zgodnie z treścią odpowiedzi na pozew, miały być przedstawione do potrącenia w załączonych do odpowiedzi oświadczeniach.

W piśmie z dnia 3 lipca 2012 roku powód podniósł, że pozwany załączył do odpowiedzi na pozew liczne wydruki, które nie są nawet dokumentami, zaprzeczył prawdziwości wszystkich tych wydruków, zaprzeczył również temu, że oświadczenia o potrąceniu dotarły do K. Z..

Wierzytelności przedstawione przez pozwanego do potrącenia pochodzą z różnych tytułów.

W ocenie Sądu brak było podstaw do potrącenia przez pozwanego wierzytelności wynikających z przejęcia przez K. Z. długów J. Z.. Pozwany wskazywał na § 8 i 9 umowy o współpracę zawartej z K. Z. jako na podstawę do dokonania potrącenia tych wierzytelności wobec K. Z.. Należy jednak wskazać, że wprawdzie zgodnie z art. 519 § 1 k.c. osoba trzecia może wstąpić na miejsce dłużnika, który zostaje z długu zwolniony (przejęcie długu), jednak zgodnie z art. 519 § 2 k.c. przejęcie długu następuje przez umowę między wierzycielem a osobą trzecią za zgodą dłużnika; oświadczenie dłużnika może być przy tym złożone którejkolwiek ze stron. Pozwany nie przedstawił dowodów ani nawet twierdzeń odnoszących się do ewentualnej zgody dłużnika (J. Z.) na przejęcie jego długów przez K. Z.. Brak zgody dłużnika czyni umowę bezskuteczną. Wobec nieudowodnienia przez pozwanego, że J. Z. wyraził omawianą zgodę przyjąć więc należało, że po stronie pozwanego nie powstały wierzytelności:

- z noty obciążeniowej nr (...) wystawionej w dniu 16 września 2011 roku na kwotę 11.495,83 zł, gdzie w tytule wskazano: „porozumienie”,

- z not obciążeniowych nr (...) i (...), wystawionych na kwoty po 2.500 zł z tytułu „kary za niezrealizowanie zamówienia o nr (...) w terminie trwania akcji od 05.08.2010 - 15.08.2010 roku”, a także z noty obciążeniowej nr (...) opiewającej na kwotę 7.500 zł i wystawionej z tego samego tytułu – są to noty, których podstawą jest brak dostawy dokonanej przez J. Z. w ramach jego działalności i tym samym kara, którą był obciążony J. Z. (według zeznań A. G.).

W tym miejscu wskazać więc należy, że „Oświadczenie o kompensacie” z dnia 10 października 2011 roku (karta 287) w całości dotyczy potrącenia nieistniejących po stronie pozwanego wierzytelności, były to bowiem wierzytelności wynikające z noty obciążeniowej nr (...) (dotyczy długu J. Z.) i faktury VAT nr (...) (skorygowanej później do zera). Tym samym oświadczenie to nie powoduje umorzenia wymienionych w nim dochodzonych pozewem wierzytelności, nabytych przez powoda od K. Z..

Za nieudowodnione należało również uznać przedstawione do potrącenia wierzytelności pozwanego potwierdzone notami obciążeniowymi wystawionymi za należności z tytułu braków w dostawie, którymi spółka (...) obciążała J. G. oraz notami obciążeniowymi wystawionymi na kwoty, którymi J. G. został odciążony przez spółkę (...) z tytułu reklamacji.

W § 8 umowy o współpracę ustalono regres z tytułu „kar umownych obciążających operatora w relacjach z finalnymi odbiorcami, które powstaną z winy dostawcy”. Pozwany w niniejszym procesie nie udowodnił, że wskazane wyżej noty wstawione zostały z kar umownych, które powstały z winy dostawcy, a więc K. Z.. Z zeznań A. G. wynika, że braki w towarze sprawdzane były przez pracowników sklepów sieci (...), pozwany natomiast nie sprawdzał ilości dostarczanych

przez K. Z. towarów i tym samym nie weryfikował, czy obciążenie brakami jest uzasadnione, podobna sytuacja miała miejsce w przypadku reklamacji - pozwany wiedzę o podstawach do reklamacji opierał wyłącznie na oświadczeniach pracowników sklepów sieci P..

Z zeznań K. Z. wynika natomiast, że nie przyznaje ona braków w dostawie i nie uznaje reklamacji, którymi została obciążona, przy czym K. Z. uzasadniała to tym, że od lipca 2011 roku J. G. nie dokumentował wobec niej reklamacji, nie było więc możliwości weryfikowania, czy reklamowy towar pochodzi od niej. W tym względzie K. Z. zeznała: „Zdarzały się reklamacje Praktykera co do mojej dostawy. Wówczas było tak, że państwo G. wysyłali do nas dokument, na podstawie którego była weryfikowana reklamacja i my wystawialiśmy dokument korektę. Tak było na początku. Niestety w miesiącu bodajże lipcu dostaliśmy informację, że firma (...) nie zamawia towaru wyłącznie u nas, tak jak to było w umowie, tylko również w innych firmach. Dlatego też postanowiliśmy, że w ten sposób nie mogą przebiegać reklamacje, bo nie jesteśmy pewni, czy dany towar pochodzi tylko od nas. Dlatego też prosiliśmy o uzupełnienie dokumentacji, a państwo G. nie chcieli uzupełniać. Powiedzieli, że będzie to działało na takich zasadach, jak działało. Ja nie mogłam narażać się na koszty, skoro nie byłam pewna, czy towar pochodzi od nas”.

Z powyższego wynika, że nie można uznać, że pozwany wykazał winę K. Z. w obciążeniu pozwanego karami przez spółkę (...), z zeznań A. G. wynika bowiem, że pozwany nawet nie badał tego, czy braki faktycznie powstały ani tego, czy reklamacje są uzasadnione (opierając się wyłącznie na twierdzeniach spółki (...)), natomiast zeznania K. Z. wskazują, że nie otrzymała ona dokumentów pozwalających jej na weryfikację zasadności kierowanych wobec niej obciążeń. Nie można więc uznać, że fakt winy K. Z. w obciążeniu pozwanego karami został przez pozwanego udowodniony.

Tym samym przyjąć należało, że pozwany nie wykazał istnienia swoich wierzytelności z tytułu braków w dostawie oraz z tytułu reklamacji (których podstawą miałyby być § 8 umowy).

Wierzytelności te zostały wymienione w „Specyfikacja płatności z dnia 16.9.2011 skorygowanej” oraz w oświadczeniu o kompensacie” z dnia 2 listopada 2011 roku.

„Oświadczenie o kompensacie” z dnia 2 listopada 2011 roku, złożone już po uzyskaniu przez pozwanego wiedzy o przelewie i tym samym nieskuteczne, niezależnie od powyższego dotyczy w całości potrącenia nieistniejących po stronie pozwanego wierzytelności, były to bowiem wierzytelności wynikające z noty obciążeniowej nr (...) (dotyczącej długu J. Z.) oraz z not za należności z tytułu braków w dostawie i not z tytułu reklamacji.

Należy również wskazać, że w § 8 umowy o współpracę ustalono „regres” z tytułu kar umownych. Pozwany ma „regres” wobec K. Z. jeżeli wcześniej sam dokona zapłaty kary umownej na rzecz spółki (...). Z zeznań A. G. wynika natomiast, że kara umowna wskazana w nocie obciążeniowej nr (...), wystawionej na kwotę 55.611,68 zł, nie tylko nie została przez J. G. zapłacona, ale samo istnienie należności z tytułu tej kary jest przedmiotem sporu między J. G. a spółką (...), ponadto świadek A. G. w imieniu J. G. wciąż prowadzi negocjacje dotyczące obciążenia J. G. tą kwotą, które nie są jeszcze zakończone. Zauważyć również należy, że do odpowiedzi na pozew nie załączono noty obciążeniowej wystawionej pozwanemu przez spółkę (...) na kwotę 55.611,68 zł.

Tym samym obciążenie K. Z. notą obciążeniową nr (...) na kwotę 55.611,68 zł należy uznać za przedwczesne, pozwany nie wykazał bowiem, aby należność ta w ogóle powstała, a w dalszej kolejności nie wykazał, że powstała z winy K. Z. (wymóg z § 8) oraz że pozwany ma regres do K. Z. z tego tytułu (wymóg z § 8).

Wierzytelność wskazana w nocie obciążeniowej nr (...) jest jedyną, jaką pozwany wymienił po stronie swoich należności w „Oświadczeniu o kompensacie” z dnia 15 września 2011 roku, tym samym przyjąć należy, że całe potrącenie z dnia 15 września 2011 roku dotyczy nieistniejącej po stronie pozwanego wierzytelności i jako takie nie powoduje umorzenia wierzytelności powoda dochodzonych pozewem i wymienionych w omawianym „Oświadczeniu o kompensacie”.

Nieudowodniona została również wierzytelność pozwanego z faktury VAT nr (...) na kwotę 11.003,31 zł (wystawiona za: przygotowanie kodów (...) w trybie ekspresowym, rozesłanie kodów i wynagrodzenia dla osób zmieniających

kody), która jest jedyną należnością przedstawioną przez pozwanego do potrącenia w drugim pochodzącym z dnia 10 października 2011 roku „Oświadczeniu o kompensacie”. Należność ta może być oceniana wyłącznie jako szkoda wyrządzona pozwanemu przez K. Z.. Pozwany nie wykazał jednak wobec tego obciążenia ani przesłanek z art. 471 k.c., ani z art. 415 k.c. Analiza treści umowy współpracy nie wskazuje na to, aby zamiana kodów kreskowych mogła stanowić nienależyte wykonanie umowy przez K. Z., pozwany nie przedstawił przy tym żadnych twierdzeń odnoszących się do podstaw nienależytego wykonania umowy przez K. Z. w związku z oznaczaniem towarów kodami kreskowymi. Podobnie w kontekście przesłanek odpowiedzialności deliktowej należy wskazać, że pozwany nie zawarł w odpowiedzi na pozew twierdzeń ani nie powołał dowodów wskazujących na bezprawność popełnionego przez K. Z. czynu, czy też na wskazujących na winę K. Z. w tym zakresie.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał, że pozwany nie udowodnił istnienia wierzytelności z tytułu szkody powstałej w jego majątku na skutek zamiany kodów towarów sprzedawanych do sieci sklepów spółki (...).

W oparciu o powyższe rozważania przyjąć trzeba, że wierzytelności z wszystkich przedstawionych przez pozwanego do potrącenia not i faktur obciążających K. Z. nie zostały udowodnione, co prowadzi do bezskuteczności dokonanych przez pozwanego potrąceń.

Kolejne - niezależne od omówionych powyżej - przesłanki przemawiające za niezasadnością dokonanych przez pozwanego potrąceń wynikają stąd, że potrącenie dokonywane jest przez oświadczenie woli (art. 499 k.c.), data złożenia oświadczenia woli oceniana jest zgodnie z art. 61 § 1 k.c., pozwany winien więc w niniejszym procesie wykazać, że oświadczenia o potrąceniu, na które się powołuje, dotarły do K. Z. w sposób taki, że mogła się z nimi zapoznać przed dniem 20 października 2011 roku.

K. Z. przesłuchana w toku procesu zeznała, że w czasie współpracy nie otrzymała okazanych jej na rozprawie not obciążeniowych, przyznała natomiast, że otrzymywała specyfikacje płatności, czy czym zeznała, że według jej pamięci ostatnia specyfikacja pochodziła z lipca i był to inny dokument niż okazana na rozprawie „Specyfikacja płatności z dnia 16.09.2011 skorygowana”. Pozostałe specyfikacje, noty obciążeniowe i oświadczenia o kompensacie, okazywane na rozprawie, K. Z. – jak wyjaśniła w czasie przesłuchania – zobaczyła dopiero w kancelarii adwokackiej, gdzie zostały wysłane w związku ze sporem powstałym na tle łączącej ją z pozwanym J. G. umowy.

Do odpowiedzi na pozew nie załączono dowodów doręczenia oświadczeń o kompensacie i innych załączonych do niej dokumentów rozliczeniowych, w tym licznych not obciążeniowych, z wyjątkiem dwóch potwierdzeń nadania, z których jedno (oznaczone przez pocztę numerem nadania (...), gabaryt A, list ekonomiczny, wysłane za opłatą wynoszącą 5,65 zł) według twierdzeń pozwanego miałyby dotyczyć doręczenia omówionego wyżej oświadczenia z dnia 2 listopada 2011 roku, natomiast drugie pochodzi z dnia 10 października 2011 roku, oznaczone zostało przez pocztę numerem nadania (...) jako gabaryt A, list priorytetowy, wysłany za opłatą wynoszącą 4,60 zł i według twierdzeń pozwanego miałyby dotyczyć doręczenia „Specyfikacji płatności z dnia 16.09.2011 skorygowanej” oraz dwóch oświadczeń o kompensacie z dnia 10 października 2011 roku.

Wiadomym jest, że opłata pobierana przez pocztę jest wyższa dla listów priorytetowych niż ekonomicznych (niepriorytetowych) oraz zwiększa się wraz ze zwiększeniem się ich rozmiarów. Z powyższego wynika, że przesyłka z dnia 10 października 2011 roku z uwagi na pobraną przez pocztę opłatę (niższą niż przy ekonomicznej przesyłce z listopada, mimo tego, że list z 10 października 2011 roku był priorytetowy) nie mogła obejmować dokumentu oznaczonego jako „Specyfikacji płatności z dnia 16.09.2011 skorygowana” ze wszystkimi załącznikami oraz dwóch oświadczeń z dnia 10 października 2011 roku ze wszystkimi załącznikami (całość tych dokumentów, załączonych do tych dwóch oświadczeń o potrąceniu i specyfikacji, zajmuje prawie dwa tomy akt). Można byłoby jedynie rozważać, czy listem poleconym wysłano jedynie trzy dokumenty : specyfikację bez załączników i dwa oświadczenia o kompensacie bez załączników (skutki takiego hipotetycznego założenia zostaną omówione poniżej), jednak takie założenie jest zdaniem Sądu pozbawione podstaw – z samego opisu dokonanego na potwierdzeniu nadania z dnia 10 października 2011 roku nie wynika bowiem, jakie dokumenty w tym dniu wysłano.

Tym samym przyjąć należy, że pozwany nie udowodnił, jakie dokumenty wysłano do K. Z. przed dniem 20 października 2011 roku, nie wiadomo bowiem które spośród licznie załączonych do odpowiedzi na pozew dokumentów rozliczeniowych zostały wysłane listem poleconym z dnia 10 października 2011 roku, niewiarygodne są zaś twierdzenia pozwanego z których wynika, że była to „Specyfikacji płatności z dnia 16.09.2011 skorygowana” oraz dwa oświadczenia z dnia 10 października 2011 roku ze wszystkimi załącznikami.

W tym miejscu przypomnieć trzeba, że K. Z. zeznała, iż takie dokumenty do niej nie dotarły. Należy również dodać, że z zeznań A. G. wynika, iż wysyłała ona dokumenty rozliczeniowe listami zwykłymi. Świadek przyznała jednak, że nie wie, czy listy te dotarły do K. Z., choć dodała, że nigdy nie spotkała się z sytuacją, aby nie dotarły. Z zeznań K. Z. wynika natomiast, że ona oświadczeń nie otrzymała. Zdaniem Sądu należy dać wiarę zeznaniom K. Z., tym bardziej, że z zeznań A. G. wynika, iż nie ma ona wiedzy, czy listy dotarły do K. Z., a jedynie domniemuje ten fakt. Ponadto zauważyć należy, że doświadczenie życiowe uczy, iż przedsiębiorcy działający w obrocie wysyłają obecnie oświadczenia woli i dokumenty rozliczeniowe bądź drogą elektroniczną, bądź listami poleconymi, są to bowiem formy, które pozwalają na udowodnienie faktu wysłania określonego oświadczenia czy dokumentu. Wątpliwości budzą więc zeznania A. G., z których wynika, że pozwany (poza dwoma omówionymi wyżej przypadkami) wysyłał tak ważne dokumenty jak oświadczenia o potrąceniu czy noty rozliczeniowe listami zwykłymi i tym samym pozbawiał się jakiegokolwiek możliwości udokumentowania wysyłanych przesyłek. W tych okolicznościach jako wiarygodne jawi się natomiast stwierdzenie K. Z., zgodnie z którym dokumenty te zostały „stworzone odnośnie tej należności, której dotyczy sprawa”. Niezależnie od tego podkreślenia wymaga, że charakter rozpoznawanej sprawy wymaga nie tylko udowodnienia, że określone oświadczenia do K. Z. dotarły, ale równie ważna jest data, w jakiej to nastąpiło (przed dniem 20 października 2011 roku czy po tej dacie). Nawet przy założeniu, że załączone do akt oświadczenia, noty i inne dokumenty rozliczeniowe zostałyby wysłane do K. Z. (czego materiał dowodowy z przyczyn omówionych wyżej nie potwierdza) nie sposób ustalić w jakiej dacie te dokumenty dotarły do adresata w rozumieniu art. 61 § 1 k.c.

Przyjąć więc należy, że z powodu braku dowodów potwierdzających datę złożenia oświadczeń woli o potrąceniu brak jest podstaw do tego, aby przyjąć skuteczność podniesionych przez pozwanego zarzutów potrącenia.

Kolejną, niezależną od wyżej opisanej podstawą do przyjęcia bezskuteczności podniesionych przez pozwanego zarzutów potrącenia, jest regulacja zawarta w art. 513 § 2 k.c., zgodnie z którym dłużnik może z przelanej wierzytelności potrącić wierzytelność, która mu przysługuje względem zbywcy, chociażby stała się wymagalna dopiero po otrzymaniu przez dłużnika zawiadomienia o przelewie. Nie dotyczy to jednak wypadku, gdy wierzytelność przysługująca względem zbywcy stała się wymagalna później niż wierzytelność będąca przedmiotem przelewu.

Wynika stąd, że pozwany (dłużnik) mógł z przelanych wierzytelności (a więc z wierzytelności objętych żądaniem pozwu) potrącić swoją wierzytelność, która przysługiwała pozwanemu względem K. Z. (zbywcy), chociażby wierzytelność pozwanego stała się wymagalna dopiero po otrzymaniu przez niego zawiadomienia o przelewie, a więc po dniu 20 października 2011 roku.

W zdaniu drugim art. 513 § 2 k.c. pozwala jednak pozwanemu potrącić z przelanej wierzytelności własną wierzytelność przysługującą mu względem K. Z. z jednym ograniczeniem - wierzytelność pozwanego musiała się okazać wcześniej wymagalną niż wierzytelność K. Z..

Wierzytelności pozwanego wobec K. Z., na które powołuje się on w odpowiedzi na pozew, dotyczą zobowiązań bezterminowych. Przy założeniu (hipotetycznym), że wierzytelności z tytułów wskazanych przez pozwanego powstały, to powinny być spełnione niezwłocznie po wezwaniu do zapłaty (art. 455 k.c.). W orzecznictwie podkreśla się, że „niezwłocznie” nie oznacza jednak „natychmiast” po wezwaniu, lecz bez nieuzasadnionego odwlekania. Jest to termin realny, przy jego spełnieniu należy uwzględnić okoliczności miejsca i czasu, rodzaj i rozmiar świadczenia.

Natomiast co do wierzytelności powoda objętych żądaniem pozwu - jak już wyjaśniono powyżej - przyjęto, że stały się wymagalne najpóźniej dwa dni po datach, w których pozwany wystawiał stosowne dokumenty rozliczeniowe

(oświadczenia o kompensacie, noty, specyfikacje), wymieniając w nich faktury wystawione przez K. Z. (szczegółowe daty wymagalności w odniesieniu do faktur z poszczególnych dokumentów rozliczeniowych wymieniono poniżej).

Oznacza to, że nie wystąpiła sytuacja, w której wierzytelność pozwanego będzie wcześniej wymagalną niż wierzytelność przysługująca powodowi jako następcy prawnemu K. Z.. W każdym przypadku wierzytelność powoda wymagalna będzie dwa dni po sporządzeniu dokumentu rozliczeniowego wymieniającego wierzytelność powoda, natomiast wierzytelności pozwanego będą wymagalne dopiero po doręczeniu dokumentu rozliczeniowego wraz z załącznikami postaci not obciążeniowych i innych dokumentów (a nie w datach sporządzenia tych dokumentów).

Tym samym potrącenia dokonane przez pozwanego były wyłączone z uwagi na ograniczenie z art. 513 § 2 k.c.

Pozostaje rozważyć, czy pozwany wykazał, że wierzytelności powoda dochodzone pozwem wygasły na skutek zapłaty pozwanego wobec K. Z. dokonanej przelewem z dnia 16 września 2011 roku.

Na wstępie wskazać należy, że z twierdzeń pozwanego zawartych w odpowiedzi na pozew (a także w dowodów w postaci pisma pozwanego z dnia 29 września 2011 roku i zeznań A. G.) wynika, że załączona do odpowiedzi na pozew „specyfikacja skorygowana” nie jest pierwotnym dokumentem, który został wystawiony w związku z przelewem kwoty 16.667,84 zł. Istniał więc pierwotny dokument wystawiony w związku z przelewem kwoty 16.667,84 zł, którego pozwany do akt nie załączył.

Pozwany w odpowiedzi na pozew nie naprowadził twierdzeń wskazujących na to, czy „specyfikacja skorygowana” dotarła do K. Z. jednocześnie lub wcześniej niż specyfikacja pierwotna, co jest istotne w sprawie, ponieważ tylko w takich okolicznościach można odwołać oświadczenie woli (art. 61 § 1 zdanie drugie), jakim jest wskazanie tytułu dokonywanej wpłaty. Zauważyć należy również, że wobec braku twierdzeń ze strony pozwanego dotyczących opisanych wyżej faktów nie mogło dojść do ich przyznania przez stronę przeciwną, także w trybie art. 230 k.p.c.

O ile pierwotny dokument został sporządzony prawidłowo (np. w podobny sposób jak opisana wyżej informacja zawarta w poleceniu przelewu kwoty 9.548,19 zł dokonanego w dniu 21 listopada 2011 roku) oraz doręczono go K. Z., to wywołał skutek on w postaci zarachowania wpłaty na poczet określonych faktur, nawet wtedy, gdy były one już wcześniej zapłacone. Fakt wcześniejszej zapłaty nie czyni oświadczenia w przedmiocie sposobu zarachowania nieskutecznym, a jedynie wywołuje ten skutek, że niektóre faktury zostaną opłacone dwukrotnie, co po stronie pozwanego powoduje powstanie roszczenia z bezpodstawnego wzbogacenia. Pozwany mógłby wówczas omagać się od K. Z. zwrotu podwójnie spełnionego świadczenia (ewentualnie potrącić wierzytelność z tego tytułu), jeżeli wykaże przesłanki określone w przepisach o bezpodstawnym wzbogaceniu, nie może natomiast dokonać „skorygowania” wcześniejszego oświadczenia woli. Pojęcie „korygowania” oświadczeń woli w ogóle nie istnieje na gruncie prawa cywilnego.

Tym samym w niniejszym procesie brak było podstaw do przyjęcia, że „Specyfikacja skorygowana” stanowi dokument będący oświadczeniem woli w przedmiocie zarachowania wpłaty w rozumieniu art. 451 § 1 k.c.

Kolejnym, niezależnym od opisanego wyżej argumentem przemawiającym za nieskutecznością oświadczenia pozwanego zawartego w „Specyfikacji skorygowanej” jest sama treść tego dokumentu, który został sporządzony w formie tabeli zawierającej w kolejnych wierszach oznaczenie kolejnych faktur K. Z. i kolejnych dokumentów rozliczeniowych pozwanego (not obciążeniowych i faktur), bez żadnej informacji, co takie zestawienie ma oznaczać.

W odpowiedzi na pozew pozwany wyjaśnił, że dokonał przelewu na kwotę 16.667,84 zł na poczet faktur, których suma wynosi 48.826,68 zł (przy czym cztery spośród wymienionych przez pozwanego faktur łącznie dających sumę 48.826,68 zł nie są dochodzone pozwem).

Już z tego zapisu wynika, że dokonane w ten sposób określenie jest na tyle nieprecyzyjne, że nie wiadomo które spośród wymienionych faktur łącznie dających 48.826,68 zł miałyby zostać zaspokojone poprzez dokonaną wpłatę. Dalej pozwany w odpowiedzi na pozew wskazał, że kwota 48.826,68 zł została pomniejszona o sumę

wzajemnych wierzytelności przedstawionych do potrącenia. Podobnie zeznała A. G., która wskazała, że w „Specyfikacji skorygowanej” w rubryce dokument wymieniono faktury wystawione przez K. Z. oraz noty i faktury wystawione przez J. G. (oznaczone znakiem minus), przy czym kwota 16.667,84 zł stanowi wynik matematycznego działania polegającego na dodaniu wszystkich faktur K. Z., dodaniu wszystkich not i faktur J. G. oraz wyliczenia różnicy między tak uzyskanymi sumami.

Z twierdzeń pozwanego wynika więc, że „specyfikacja skorygowana” miałaby zawierać dwa oświadczenia J. G. : oświadczenie o potrąceniu należności z dokumentów oznaczonych znakiem minus oraz oświadczenie o zarachowaniu wpłaty 16.667,84 zł na poczet faktur wystawionych przez K. Z..

Taki sposób zarachowania wpłaty 16.667,84 zł jest jednak w świetle art. 451 § 1 k.c. bezskuteczny, nie podaje bowiem które z wymienionych wierzytelności K. Z. łącznie dających 48.826,68 zł zostały zaspokojone poprzez wpłatę, podobnie jak bezskuteczne jest tak dokonane oświadczenie o potrąceniu, nie podaje bowiem które wierzytelności z którymi mają ulec umorzeniu (abstrahując w tym miejscu od tego, że z treści specyfikacji w ogóle nie wynika, aby wola pozwanego było złożenie oświadczenia o potrąceniu).

W orzecznictwie podkreśla się, że wola dłużnika zaliczenia spełnionego przez niego świadczenia na poczet określonych długów może być wyrażona w dowolny sposób, a jej interpretacja podlega zasadom określonym w art. 65 § 1 k.c. Przykładowo w wyroku z dnia 16 lutego 2012 r. (IV CSK 233/11) Sąd Najwyższy wskazał, że : „o zamiarze dłużnika może świadczyć także wysokość spełnionego świadczenia. W przypadku spełnienia świadczenia odpowiadającego wysokością jednemu z dwóch świadczeń głównych można domniemywać - wobec braku innych okoliczności - że zamiarem dłużnika było zaspokojenie tego długu, który wysokością odpowiada spełnionemu świadczeniu. Również w przypadku, gdy wysokość spełnionego przez dłużnika świadczenia odpowiada wysokością sumie świadczeń głównych wynikających z różnych tytułów można domniemywać wolę dłużnika spełnienia tych świadczeń, a nie tylko jedno z nich wraz z należnościami ubocznymi. Zastosowanie tego rodzaju domniemania woli dłużnika jest szczególnie uzasadnione wówczas, gdy wysokość spełnionego świadczenia odpowiadałaby sumie świadczeń głównych wynikających z różnych tytułów, a nie odpowiadałaby wysokością sumie należności głównej oraz należności ubocznych wynikających z jednego ze stosunków zobowiązaniowych. Oczywiście, w takiej sytuacji, nie jest wykluczone dowodzenie przez dłużnika, że inne okoliczności, poprzedzające albo towarzyszące spełnieniu świadczeniu, mogły wskazywać na jego inny zamiar co do sposobu zarachowania spełnionego świadczenia przez wierzyciela”.

W rozpoznawanej sprawie żadne reguły interpretacyjne nie dają odpowiedzi na pytanie, które z faktur wymienionych w specyfikacji skorygowanej miałyby być zaspokojone poprzez zapłatę kwoty 16.667,84 zł, specyfikacja ta jest bowiem – jak już wyjaśniono – próbą połączenia dwóch oświadczeń : o potrąceniu i o zarachowaniu wpłaty 16.667,84 zł. Z treści specyfikacji nie sposób jednak domyślić się, które faktury zgodnie z wolą pozwanego miały być zapłacone, a które potrącone (oraz potrącone z którymi wierzytelnościami przeciwstawnymi). Przyjąć więc należało (abstrahując w tym miejscu od przedstawionych wyżej rozważań dotyczących braku dowodów na skutecznie odwołania oświadczenia woli z pierwotnej specyfikacji) , że „specyfikacja skorygowana” nie spełnia wymogów określonych w art. 451 § 1 k.c., tym samym zobowiązania z faktur K. Z. wymienionych w specyfikacji nie mogły wygasnąć poprzez zapłatę kwoty 16.667,84 zł.

Dodać należy, że w niniejszej sprawie brak było podstaw do zastosowania art. 451 § 3 k.c. Przepis ten znalazłby zastosowanie wobec braku oświadczenia dłużnika co do sposobu zarachowania wpłaty 16.667,84 zł (a takie zostało dokonane pierwotną specyfikacją) oraz wobec braku oświadczenia w tym względzie ze strony wierzyciela (K. Z.). Zgodnie z art. 451 § 3 k.c. w takim przypadku należałoby wpłatę zaliczyć na poczet długów wymagalnych, a jeżeli było kilka długów wymagalnych - na poczet najdawniej wymagalnego. Zastosowanie art. 451 § 3 k.c. wymagałoby jednak udowodnienia, jakie wymagalne długi pozwanego wobec K. Z. istniały w dniu wpłaty, tj. w dniu 16 września 2011 roku. Ciężar dowodu w tym względzie spoczywa na pozwanym, pozwany winien bowiem udowodnić fakt wygaśnięcia konkretnych zobowiązań dochodzonych pozwem i tym samym wszystkich faktów pozwalających przyjąć, że te zobowiązania wygasły. Dowodu takiego pozwany jednak nie przeprowadził (wymagałoby to przedstawienia wszystkich faktur od początku współpracy i dowodów ich zaspokojenia). Niesporny jest bowiem fakt, że współpraca

pozwanego i K. Z. miał charakter ciągły, K. Z. wystawiała znaczną ilość faktur w krótkich odstępach czasu, tym samym nie wiadomo jakie faktury były niezaspokojone i wymagalne na dzień 16 września 2011 roku.

W aktach sprawy znajduje się opisany powyżej wydruk z systemu komputerowego K. S.(...)L. oznaczony jako „Niezrealizowane zobowiązania i należności 09 2011”, obrazuje on jednak stan „niezrealizowanych” zobowiązań na dzień 30 września 2011 roku (a nie na dzień 16 września).

W aktach sprawy nie ma więc dowodu wskazującego na to, jakie faktury K. Z. były niezaspokojone i wymagalne na dzień 16 września 2011 roku. Niewykluczone, że w dniu 16 września 2011 roku istniały starsze niż wymienione w „specyfikacji skorygowanej” zobowiązania pozwanego, których wartość mogła być na ten dzień nawet większa niż 16.667,84 zł i na poczet których ta wpłata została zaliczona. Zauważyć należy, że „specyfikacja skorygowana” wymienia cztery faktury z lipca, które nie były przedmiotem cesji i nie są przedmiotem żądania. Nie wiadomo, czy istniały zobowiązania starsze niż wymienione i tym samym nie można zastosować zarachowania opisanego w art. 451 § 3 k.c., wymagałoby to bowiem udowodnienia, jakie faktury K. Z. były niezaspokojone i wymagalne na dzień 16 września 2011 roku.

Nie sposób też przyjąć, że pozwany w „specyfikacji skorygowanej” skutecznie dokonał potrącenia.

Po pierwsze z samej treści specyfikacji trudno odczytać wolę potrącenia, co już sygnalizowano powyżej.

Ponadto - jak również wskazano powyżej - pozwany nie udowodnił istnienia wierzytelności z dokumentów wymienionych w specyfikacji, oznaczonych numerem minus – są to bowiem długi J. Z. oraz wierzytelności wynikające z not obejmujących należności z tytułu braków w dostawie i z tytułu reklamacji (które omówiono powyżej).

Wreszcie wskazać należy, że oświadczenie o potrąceniu aby wywołało skutek w postaci umorzenia dwóch przeciwstawnych wierzytelności do wysokości wierzytelności niższej musi wyraźnie określać, jakie wierzytelności wzajemnie się umarzają. Pogląd taki jest przyjęty w orzecznictwie – np. w uzasadnieniu wyroku z dnia 13 października 2006 roku (III CSK 256/2006; OSNC 2007/7-8/11) Sąd Najwyższy wskazał, że oświadczenie woli potrącenia powinno być takim zachowaniem się, które ujawnia wolę osoby korzystającej z potrącenia w sposób dostateczny. Nie ulega zatem wątpliwości, że w sytuacji, w której potrącający ma kilka wierzytelności nadających się do potrącenia z jedną lub kilkoma wierzytelnościami drugiej strony, powinien w swoim oświadczeniu wskazać wierzytelności, których potrącenie ma dotyczyć.

„Specyfikacja skorygowana” tego wymogu nie spełnia.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że wszystkie opisane wyżej zarzuty pozwanego, dotyczące objętych pozwem roszczeń powoda jako następcy prawnego K. Z., zmierzające do wykazania wygaśnięcia tych roszczeń na skutek dokonywanych przez pozwanego potrąceń oraz na skutek wpłaty z dnia 16 września 2011 roku okazały się nieuzasadnione.

Powództwo oddalono więc co do żądań z czterech faktur opisanych na wstępie, z których powód dochodził kolejno kwot 304,99 zł, 254,40 zł, 1768,24 zł, 2016,18 zł, pozostałe należności żądane pozwem zostały na rzecz powoda zasądzone.

Przedmiotem żądania pozwu były należności z faktur objętych umową cesji, wymienionych w zestawieniu (karta 224-225) oraz w wydruku z systemu komputerowego wykonanego na dzień 30 września 2011 roku (karta 221-222). Z pozwu wynika, że przedmiotem żądania są faktury wymienione w zestawieniu po pomniejszeniu o kwotę 2.647,78 zł, na którą składa się podwójnie zapłacona kwota 1.882,10 zł oraz kwoty korekt: 60,15 zł, 294,59 zł, 6,60 zł, 24,47 zł, 379,87 zł. Uzyskana w wyniku tego pomniejszenia kwota – 151.285,96 zł – została w pozwie dalej pomniejszona przez powoda o wartość dokonanej przez pozwanego wpłaty w wysokości 9.548,19 zł (potwierdzenie przelewu z dnia 21.11.2011 roku), żądana pozwem kwota wyniosła więc 141.737,77 zł. Powód opisał w pozwie, które faktury pomniejszyły o wartość dokonanej wpłaty, co – jak już wyjaśniono powyżej – zostało dokonane niezgodnie z art. 451 § 1 k.c.

Odsetki zasądzone na podstawie art. 481 § 1 k.c. Uzasadnienie dat, od których zasądzone odsetki wymaga rozpatrzenia w jakich datach wierzytelności objęte żądaniem pozwu stały się wymagalne.

Rozważania dotyczące wymagalności tych wierzytelności zostały przedstawione na wstępie. Przypomnieć należy, że zgodnie z § 6 pkt 4 umowy o współpracy termin płatności przypadał 2 dni po otrzymaniu przez pozwanego zapłaty za odsprzedawany do sieci sklepów towar. Z zeznań A. G. wynikało zaś, że pozwany rozliczał się z K. Z. po otrzymaniu płatności od finalnego odbiorcy – spółki (...). Powód nie przedstawił dowodów na okoliczność dat, w jakich pozwany otrzymywał zapłatę za odsprzedawany towar, wobec zeznań A. G. przyjmując jednak należało, że dla poszczególnych faktur następowało to najpóźniej w datach, w których pozwany wystawiał stosowne dokumenty rozliczeniowe (oświadczenia o kompensacie, noty, specyfikacje), wymieniając w nich faktury wystawione przez K. Z.. Uznać więc trzeba, że termin płatności dla każdej faktury załączonej do pozwu przypadał pozwanemu najpóźniej 2 dni od daty, w której pozwany wystawił dokument rozliczeniowy dotyczący tej faktury.

Pozwany załączył do odpowiedzi na pozew pięć dokumentów rozliczeniowych;

1. „Specyfikacja płatności z dnia 16.09.2011 skorygowana” oraz pismo pozwanego z dnia 29.09.2011 roku z którego wynika, że w tej dacie pozwany sporządził specyfikację skorygowaną,
2. „Oświadczenie o kompensacie” z dnia 15 września 2011 roku,
3. „Oświadczenie o kompensacie” z dnia 10 października 2011 roku,
4. kolejne „Oświadczenie o kompensacie” z dnia 10 października 2011 roku,
5. „Oświadczenie o kompensacie” z dnia 2 listopada 2011 roku.

Wobec powyższego przyjąć należało odpowiednio następujące terminy wymagalności

wierzytelności powoda dochodzonych pozewem, wynikających z faktur wystawionych przez K. Z., wymienionych przez pozwanego w przedstawionych wyżej dokumentach :

ad 1 - faktury wymienione w „specyfikacji skorygowanej” – wymagalne od dnia 1 października 2011 roku (dwa dni po dacie wystawienia specyfikacji skorygowanej, co miało miejsce 29 września), odsetki od należności z tych faktur zasądzone w wyroku od dnia 2 października 2011 roku, chyba że powód żądał odsetek od daty późniejszej, np. faktura nr (...),

ad 2 - faktury z oświadczenia z dnia 15 września 2011 roku – wymagalne od 17 września 2011 roku (dwa dni po dacie wystawienia oświadczenia), odsetki od należności z tych faktur zasądzone w wyroku od 18 września 2011 roku, chyba że powód żądał odsetek od daty późniejszej,

ad 3 – faktura nr (...) z oświadczenia z dnia 1 października 2011 roku została wymieniona już wcześniej - w „specyfikacji skorygowanej”, jest więc wymagalna od 1 października 2011 roku, odsetki od należności żądanej z tej faktury zasądzone w wyroku od 2 października 2011 roku;

– faktura nr (...) z oświadczenia z dnia 1 października 2011 roku została wymieniona już wcześniej – w oświadczeniu z dnia 15 września 2011 roku, jest więc wymagalna od 17 września 2011 roku, odsetki od należności żądanej z tej faktury zasądzone w wyroku od 29 września 2011 roku (zgodnie z żądaniem);

Ad 4 – faktura nr (...) z oświadczenia z dnia 1 października 2011 roku została wymieniona już wcześniej - w oświadczeniu z dnia 15 września 2011 roku, jest więc wymagalna od 17 września 2011 roku, odsetki od należności żądanej z tej faktury zasądzone w wyroku od 8 października 2011 roku (zgodnie z żądaniem);

Ad 5 – faktury wymienione w oświadczeniu z dnia 2 listopada 2011 roku – wymagalne od 4 listopada 2011 roku (dwa dni po dacie wystawienia oświadczenia), odsetki od należności z tych faktur zasądzone w wyroku od 5 listopada 2011 roku, chyba że powód żądał odsetek od daty późniejszej.

Odsetki zasądzone więc wobec każdej faktury od dnia następnego po dniu przyjętym jako data wymagalności, ewentualnie zgodnie z żądaniem, o ile powód żądał odsetek od daty późniejszej.

Żądaniem pozwu objęte zostały również odsetki od należności z faktury (...) w wysokości 6.529,42 zł za okres od dnia 17 października 2011 roku do dnia 21 listopada 2011 roku.

Mając na uwadze opisane wyżej rozumowanie, będące podstawą ustalenia dat wymagalności dochodzonych pozwem faktur, także w przypadku faktury nr (...) przyjęć należało, że stała się wymagalna najpóźniej w dacie, w jakiej pozwany wymienił ją w swoich dokumentach rozliczeniowych, co nastąpiło w „oświadczeniu o kompensacie” z dnia 2 listopada 2011 roku, za datę wymagalności należności z tej faktury przyjęć więc należało dzień 4 listopada 2011 roku,

Jak wyliczono we wcześniejszej części uzasadnienia faktura nr (...) (wystawiona na kwotę 6.529,42 zł) w wyniku dokonanej w dniu 21 listopada 2011 roku wpłaty pozwanego wygasła w części - w kwocie 2.745,01 zł. Niezaspokojona została część należności z faktury (...), w kwocie 3.784,41 zł (6.529,42 - 2.745,01), tej należności powód jednak w niniejszym procesie nie żąda, dochodząc z faktury (...) jedynie odsetek.

Roszczenie o zapłatę odsetek od należności z omawianej faktury jest uzasadnione od dnia 5 listopada 2011 roku (dzień po dacie wymagalności) do dnia 21 listopada 2011 roku (data wskazana w żądaniu pozwu), ponieważ dopiero w tej dacie pozwany zapłacił część należności z faktury – kwotę 2.745,01 zł, pozostała kwota – 3784,41 zł – pozostała niezaspokojona do dnia zamknięcia rozprawy.

Dodać należy, że kwotę 3.784,41 zł pozwany rozliczył poprzez „oświadczenie o kompensacie” z dnia 2 listopada 2011 roku (karta 343), które okazało się nieskuteczne z przyczyn omówionych we wcześniejszej części rozważań.

Stan faktyczny ustalony został w oparciu o dowody z dokumentów, zeznań świadków, przesłuchania powoda oraz inne dowody, podlegające ocenie zgodnie z art. 309 k.p.c. (w tym wydruki z programów komputerowych). Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania prawdziwości dokumentów czy też dowodów w rozumieniu art. 309 k.p.c.

Zeznania świadków A. G. i K. Z. różniły się co oceny wzajemnych relacji stron, każda z nich w swoich zeznaniach akcentowała negatywne aspekty zachowania drugiej strony. Kwestie te nie miały jednak znaczenia dla rozstrzygnięcia. Ważna była natomiast różnica między tymi zeznaniami dotycząca faktów istotnych dla rozstrzygnięcia, takich jak fakt doręczenia dokumentów rozliczeniowych, przy czym ocena odmiennych zeznań świadków w tym zakresie została już dokonana we wcześniejszej części rozważań

Dodać należy, że zeznania świadka A. G. Sąd uznał za wiarygodne w zakresie dotyczącym podstaw wystawiania poszczególnych dokumentów rozliczeniowych, świadek posiadała bowiem szeroką wiedzę na temat okoliczności sprawy, złożone przez nią zeznania korespondowały z dowodami z dokumentów i wydruków oraz pozwoliły uzupełnić stan faktyczny o dodatkowe fakty. Wiarygodne były też zeznania K. Z., choć części faktów świadek ten nie pamiętał, co nie czyni jednak tych zeznań niewiarygodnymi. Zacieranie się pewnych faktów w pamięci świadka uzasadnia wpływ czasu między opisywanymi zdarzeniami i rozprawą oraz charakter łączących strony stosunków, wymagający we wzajemnej relacji dużej ilości dokumentów wystawianych w krótkich odstępach czasu.

Zeznania powoda zostały uznane za wiarygodne, nie wystąpiły żadne okoliczności mogące przeczyć prawdziwości złożonych przez niego relacji. Dowód ten miał jednak niewielkie znaczenia dla rozstrzygnięcia, powód nie był bowiem stroną umowy współpracy, z której powstały dochodzone pozwem roszczenia.

W piśmie procesowym z dnia 18 lipca 2012 roku pozwany powołał nowe dowody, które zostały przez Sąd pominięte jako złożone po terminie z art. 479¹⁴ § 2 k.p.c., ponadto były to dowody nie mające znaczenia dla rozstrzygnięcia.

W piśmie tym pozwany powołał dowód z wydruku zestawienia not obciążających (karta 481), który jak sam pozwany wskazał miał charakter jedynie „pomocniczy” i tym samym nie miał znaczenia dla rozstrzygnięcia. Kolejne dowody pozwany powołał ze względu na to, że powód przeczył prawdziwości not obciążeniowych w piśmie procesowym z dnia 3 lipca 2012 roku – były to dowody z podatkowej księgi przychodów i rozchodów pozwanego, która zobowiązał się okazać na rozprawie, a także dowody z dokumentów znajdujących się w posiadaniu spółki (...), co do której pozwany złożył wniosek o zobowiązania jej do przedstawienia określonych dokumentów (no wystawionych przez tą spółkę).

Dowody te są spóźnione. Pozwany już w odpowiedzi na pozew winien wykazać istnienie wierzytelności przedstawionych do potrącenia, na te okoliczność powołał zresztą liczne dowody, dowody powołane w piśmie procesowym z dnia 18 lipca 2012 roku są „dodatkowymi” dowodami dla wykazania tych samych faktów, które pozwany udowodniał już w odpowiedzi na pozew (istnienie wierzytelności przedstawionych do potrącenia). W tych okolicznościach nie wystąpiła sytuacja, w której potrzeba powołania dowodu pojawiła się później niż w odpowiedzi na pozew. Dodać należy, że dowody te nie były przydatne dla rozstrzygnięcia. Sąd uznał, że pozwany nie udowodnił istnienia wierzytelności przedstawionych do potrącenia nie z tego powodu, że noty nie były podpisane przez przedstawicieli spółki (...), ale z tego powodu, że pozwany nie wykazał zasadności wystawienia tych not (tj. faktu istnienia braków w towarze lub wystąpienia podstaw do reklamacji wobec towarów dostarczanych przez K. Z.).

Podobnie jako spóźniony należy uznać dowód w postaci zestawienia zapłaty za pracę z 30 września 2011 roku dla osób zmieniających kody oraz wniosek o zobowiązanie osób trzecich do przedstawienia kolejnych dowodów (A. N., spółki (...), spółki (...)). Są to dowody „dodatkowe” dla wykazania tych samych faktów, które pozwany udowodniał już w odpowiedzi na pozew (istnienie wierzytelności przedstawionych do potrącenia).

W piśmie procesowym z dnia 28 listopada 2012 roku pozwany powołał kolejne dowody, które nie zostały dopuszczone z uwagi na regulacje z art. 479¹⁴ § 2 k.p.c. i art. 217 § 2 k.p.c. (załączona do tego pisma korespondencja mailowa oraz „szczególne warunki dostawy” są dowodami, które miały uzupełniać zeznania A. G. i tym samym dowodami spóźnionymi, ponadto miałyby one prowadzić do zaprzeczenia zeznaniom K. Z., okoliczności sporne zostały już jednak wyjaśnione dowodami z zeznań świadków).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. i art. 98 § 1 i 2 k.p.c. oraz na podstawie przepisów Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z 2002 roku), przy założeniu, że strona powodowa jest stroną wygrywającą proces w 97 %. Sąd rozliczył koszty stosunkowo - stosownie do art. 100 k.p.c.

Koszty jakie podlegają rozliczeniu po stronie powoda wynoszą 10.704 zł, w tym : 7087 zł – opłata od pozwu, 3.600 zł - koszty zastępstwa procesowego, 17 zł - opłata skarbową od pełnomocnictwa. Koszty jakie podlegają rozliczeniu po stronie pozwanej wynoszą 3.617 zł i obejmują koszty zastępstwa procesowego oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa.

Powód winien otrzymać od pozwanego 97 % z 10.704 zł, tj. kwotę 10.382,88 zł, pozwany powinien otrzymać od powoda 3 % z 3.617 zł, tj. kwotę 108,51 zł, na rzecz powoda zasądzono więc różnicę – 10.274,37 zł.

--	--	--